

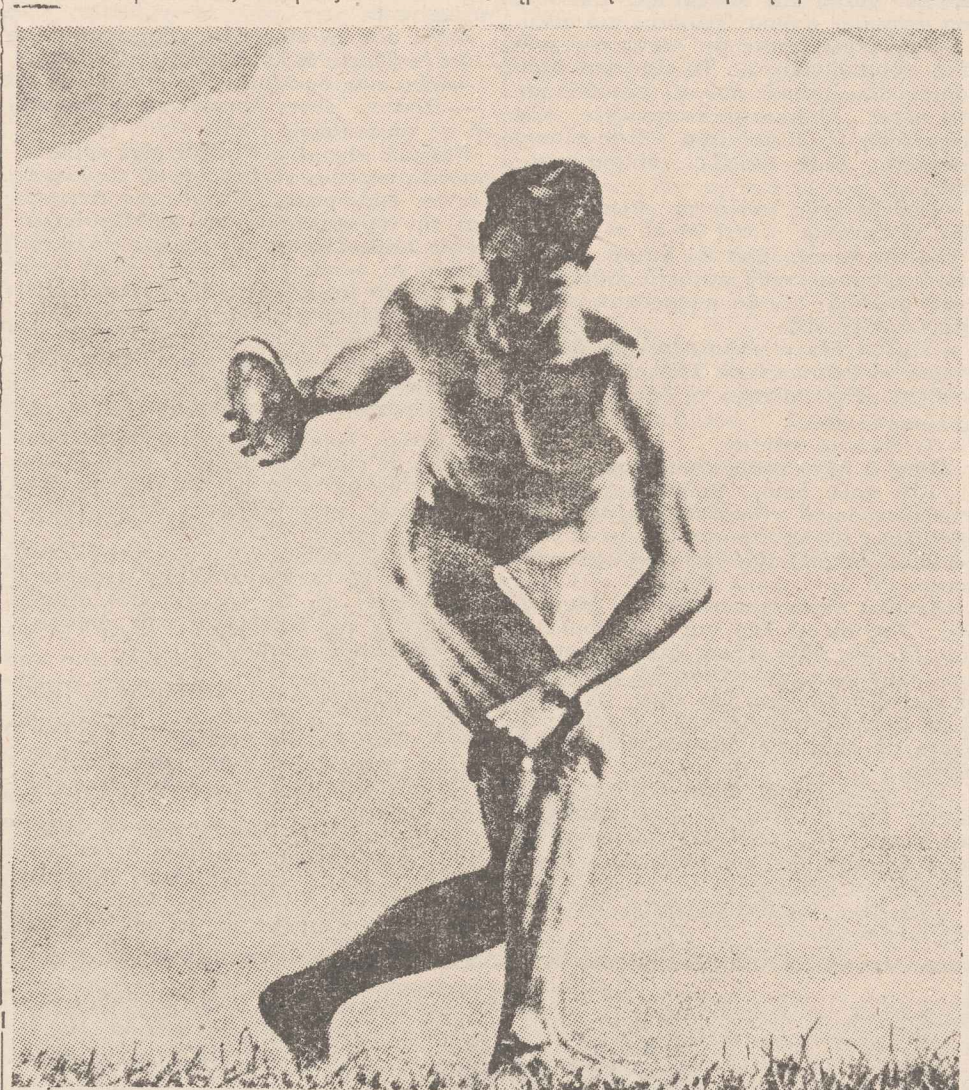
ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ 1938

Πληθώρα αγώνων όλων των σπόρ θα διεξαχθῇ ἐφέτος στὴν Ἑλλάδα, γιὰ τοὺς ὁποίους ἐτοιμάζονται ἀπὸ τώρα ἀθληταὶ καὶ... φίλαθλοι!

Τὰ δύο μᾶτς τοῦ Χριστοφορίδῃ στὰς Ἀθήνας. Στάσιμος ὁμοίως ὑπῆρξε ἡ ποδηλασία καὶ ὁ μοτοσυκλετισμός, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ πάλι ὁσημέλιος κάποιαν πρόδοον. Ἐνῶ νικησίαν στὰς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Λόντος ἔδωκε στὸν Στάδιο μας ἐνδιαφέροντα ἀγῶνα πρὸς τὸν Βάντερ Βάλντ, νικήρας κατόπιν στὸν ἑλβετὸν.

Πορσί. Ἐν τῷ συνόλῳ ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς ἔκαμε ἐνα σταθερὸν βῆμα πρὸς τὰ ἑμπρός, καὶ εἶναι θεσπὸν διὰ κατὰ τὰ ἀρχαίαν ἔτος θὰ ὁδοίη, ἐν συνεχείᾳ, στὸν δρόμον τῆς ἰδίας πρόδοον.

Τὸ 1938 εἰσέρχεται ὑπὸ τὸν καλλιτέ-

Ἀθλητικὰ περίεργα

ΤΑ «ΣΚΙ», τὰ ὁποία ἐπὶ αἰῶνας τώρα ἐξυπηρετοῦν τοὺς κατοικοὺς τοῦ Βορρὰ καὶ ἐπιτυγχάνουν μίαν καταπληκτικὴν ταχύτητα εἰς τὸ χιόνι, χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀπὸ τὰ σκανδιναυκὰ στρατεύματα καὶ τὰ ἐλβετικά. Χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀπὸ τὰς ἀεροπλάνων, εἰς τὰς ἀεροπλάνων, τὰ ὁποία ἀναγκάζονται νὰ προσγειοῦν ἐπὶ πάγων ἢ χιόνων. Ἐνὰ τοῦτο οὐδὲν ἀπορροῦν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λευκοῦ δροῦ καὶ ἐν ἄλλοις εἰς τὸν Πόλον διὰ νὰ προσγειοῦνται τὰ ἀεροπλάνων τὰς ἐκαστὴς ἐξερρηγνύον. Τὰ «σκί» ἐπὶ τῆς χρησιμοποιοῦνται καὶ διὰ τῆς λασπῆς, ὅπου π.χ. εἰς τὸν Πορμπάν τοῦ Μπριτσλῶ, ὅπου ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ μικρὰ τροῦν—σκί, ἐπειδὴ ἡ λασπὴ ἔχει ἀρκετὸν βάθος καὶ εἰναι ἀδύνατον νὰ περπατήσῃ ἄνθρωπος.

ΑΝΤΙ χιλίων λίρῶν ὁ ἐν ἐφεδρεία συντομάρχης κ. Ντοῦγκρεν ἔχει ἕνα αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν γενικὴν περιέργειαν εἰς τὸ Λονδίνον. Μίαν ἡμέραν ὁ κ. Ντοῦγκρεν, ὁ ποῖος εἶναι γινώσκων εἰς τὸ Λονδίνον διὰ τὴν ἐκκεντρίκότητά του, ἐξήλθεν ἀπὸ ἕνα γνωστὸν ἐργαστασίον αὐτοκινήτων καὶ τοῦ παρὰ τὸν δρόμον ἐκκεντρίκων αὐτοκινήτων τὸν κόμον ἐντὸς πρῶτον μὴν. «Εἴμαι πρόθυμος νὰ πληρώσω οἰκονομικῶς ποσὸν,

καὶ ἡθικῶς. Ἦδη τὸ ποδόσφαιρον εἰσῆλθε στὴν ὁδὸν τῆς ἐξυγιάνσεως, καὶ μετὰ κεφαλῆς τοῦ λαμπρὸν σπορτμαν τὸν ὁποῖον κ. Κοτζίαν, βασιλεῖ πρὸς τὰ ἑμπρός. Ἡ μετὰ κλήσις τῆς Ράπιντ ἀποτέλει μίαν προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ τεχνικοῦ ἐπέδου, ἐνῶ συγκρίσει μετὰ τοὺς Αὐστριακοὺς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀποφύας αὐτῆς ἡ κάθοδος τὸν Βιεννέζον ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχής. Ἐν συνόλῳ ἡ Ράπιντ ἔδωκε 10 γκολ καὶ ἐδέχθη 8, ἀλλὰ διεπιστώθη ὅτι ἔχει σημειωθῇ κάποια πρόδος στὴν τεχνικὴν τοῦ ποδοσφαίρου μας. Ἀλλοτε, πρὸ δεκαετίας, ἐθεωρεῖτο σπουδαῖον γεγονός νὰ σημειώσῃ μίαν ἑλληνικὴν ὁμάδα γκολ κατὰ ξένον, καὶ οὐδὲποτε ξένῃ ὁμάδῃ ἑνὶκα ἐξήρασε. Ἦδη ἡ προσπάθειά τῆς Ἀσπρίας, ἡττάται στὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τοὺς ἑλλήνων, καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς Βιεννῆς ἀναγκάζονται νὰ ἀποφύγουν τὸν σπῶντα πρὸς τοὺς ἑλλήνων ποδοσφαιριστὰς. Ἰὸ ἑλλήνων, ποδοσφαιριστὰς, ἀσφαλῶς λοιπὸν θὰ γνωρίσῃ πραγματικὸν θρίαμβον, καὶ ὁ φίλαθλος κόσμος ἀναμένει μετὰ ἐνδιαφέρον τοὺς δύο ἀγῶνας τοῦ θὰ δώσῃ ἡ ἑθνικὴ ὁμάς στὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Βουδαπέστην, διὰ τὸ παγκόσμιον πρωτάθλημα. Αὐτοὶ οἱ δύο ἀγῶνες ἀποτελοῦν τὰ σοβαρώτερα ποδοσφαιρικὰ γεγονότα τοῦ 1937. Ἀρκετὰ γὰρ παίζονται μετὰ τοὺς Ρουμάνους, καὶ θὰ λάβωμε μέρος στὸ Βαλκανικὸν Κύπελλον. Τὸ Πάσσα θὰ μᾶς ἐρῇ ἡ νύκτωρ «Φερντεσφόρος» καὶ ἀργότερα μίαν ἄλλαν ξένῃ ὁμάδῃ, θὰ γίνον ἐπίσης οἱ τοπικοὶ ἀγῶνες πρωταθλήτων—αἱ κυπέλλων τοῦ ἔχουν ἦδη ἀρχίσει καὶ παρουσιάζουν ἐφέτος ἐνδιαφέρον.

Εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμὸν θὰ παρουσιασθῶμεν ὁμοίως ἀγῶνες ἀπὸ ἀγῶνες. Ἐφέτος οἱ Βαλκανικοὶ θὰ γίνον στὸ Ζάγκρεμπ τῆς Σερβίας, ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν. Διὰ τὸ καλοκαίρι μελετᾶται ἡ κάθοδος τῆς ἑθνικῆς ὁμάδος τῆς Γαλλίας, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ πραγματικὸν ἀθλητικὸν γεγονός.

Θὰ γίνον ἐπίσης κατὰ τὸ 1938, ὅλοι οἱ καθιερωθέντες ἀγῶνες, Πανελληνικοὶ, Προβαλκανικοὶ, Πρωταθλήματα ἑθνεῶν, Λαϊκοί, μαθητικοί, Παμμεσοπονητικοί, τὰ Βενεζελαι, ἡ νικητοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι τοπικοί. Παρήγονται εἰναι διὰ τὰ ἀθλητικὸν στερέωμα ἑκατοντῶν τῶν ἐμφανιστῶν τοῦ ἐν ἀθλῶν, ἐπὶ τὸν ὁποῖον οἱ εἰδικοί στήριζον πολλὰς ἐλπίδας. Κολυμβητικὸν ἀγῶνα εἶναι ἀγῶνας ποῖοι θὰ γίνον, τοὺλάχιστον μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως δεξαμενῆς, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ α καὶ τὸ ὡς ἐξελίξῃ τῆς ἑλληνικῆς κολυμβήσεως. Ἡ Κυβέρνησις ὑποσχέθη νὰ συστάσῃ οἰκονομικῶς τὴν προσπάθειαν αὐτῇ καὶ πιστεύομεν τὸ ζήτημα νὰ τεθῇ προσεγγιστικὰ εἰς ἐνέργειαν. Πάντως θὰ γίνον στὸ... Τουρκολίμανο οἱ διαφοροὶ ἀγῶνες, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν μόνην κίνησιν γύρω ἀπὸ τὸ κολυμβῆν.

Τὸν μῆνα αὐτὸν θὰ γίνῃ ὁ ἐτήσιος αὐτοκινήτων ἀγὼν τοῦ ράλλεϋ Μόντε-Κάρλο.

Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας θὰ ἐκινήσῃ 20 αὐτοκίνητα, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ 3 ἑλλήνων. Αἱ Ἀθήναι ἔλαβον ἐφέτος περιστερὰς θαυμάσιαν καὶ ἐπαινετήσαν ὡς ἀφιερωτὰ ἐκκλήσεις. Ὁ ἔχοντες ἐπίσης τὸν μῆνα αὐτὸν ἐνδιαφέροντα ὁ πλομαχτικὸν ἀγῶνα μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἱταλῶν ἐφορμάων, διὰ τὴν συνάντησιν Ἀθηνῶν—Ματρί καὶ ἀργότερον τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας πάλιν, σκοποβολῆς καὶ τένις. Ἐκτὸς τούτων θὰ γίνον οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες ἀντισφαίρισης, τὸ κύπελλον Νταϊβίς, τὰ διάφορα πρωταθλήματα, τὸ πρωτάθλημα δὲ καὶ ὁ ἀγῶνας μοτοσυκλετιστικῆς ἀντοχής. Εἰς τὸν σκοποβολῆν θὰ ἔχωμε πολλὰς ἀγῶνας, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἐτήσιον μᾶτς μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς. Ἐν διαφερόμενος κίνησιν θὰ παρουσιάσῃ ὁμοίως ἡ ἐφορμάσις καὶ αὐτὴν ἀθλητικὴν παιδίαν, διὰ νὰ ἡ λησμονηθῇ καὶ τὸ ἐπικαιρὸν... σκί, ποὺ θριαμβεῖ σκί χιονισμένῃ θουάν. Τὸν ὅλον μῆνα θὰ ἔχωμε τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας, γιὰ τοὺς ὁποίους ἀπὸ τώρα προετοιμάζονται οἱ χιονοδρόμοι μας.

Σ—

Ἡ παράδοσις τοῦ Σέρλοκ Χόλμς...

Πῶς λειτουργεῖ ἡ «Σκώτλαντ Γιάρντ»

Ἡ δαυμαστὴ ὁργάνωσις τῆς μεγαλυτέρας ἀστυνομίας τοῦ κόσμου

Ἡ Σκώτλαντ Γιάρντ καὶ οἱ ντετέκτιβς τοῦ περιφήμου Ἀγγλικοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος ἐνεφανίσθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ διαφόρους συγγραφεῖς εἰς θεατρικὰ ἔργα, μυθιστορήματα καὶ κινηματογραφικὰ ταινίες, ποτὲ ὁμοῦ τὴν ἀθλητικὴν τοῦ μορφῆ.

Τὸ μέγιστον τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ εὐρίσκειται εἰς τὸ κέντρον τοῦ Λονδίνου, ἐπὶ τῆς Πάλας Πάλας ἀπὸ τὰ κατεσκευασμένη ἐστὶν ἡ ἀγῶνα τοῦ ἀστυνομικοῦ διὰ τὸ ὁποῖον ἡ τηλεγραφικὴ μεταδίδει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερόμενους τὰ στοιχεῖα ἀναγνωρίσεως, τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν καταζητούμενων. Τὸ Κριμενὰλ Ἰνβεντρίον Ντεπάρτμεντ. (Τμήμα Ἑγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων) ἱδρύθη τὸ 1878. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἱδρύσιν τοῦ ἐκινδύνευσεν νὰ καταπονηθῇ.

Ἐνας ἱατρός ποὺ δὲν ἔκανε καθαρὰς δουλειὰς, ὁ δρ Τζακλὺ Πέρεν ἐπέστειν παγίδες πρὸς τοὺς ἐπαισθεῖς ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ὁ ὁποῖος προσποιεῖται ὅτι ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ γιὰ κάποια παράνομη ἐνέργεια. Ὁ τύπος ἐξεγείρεται καὶ χαρακτηρίζεται τὸν ἀστυνομικὸν ὡς ἀπράκτορα—δυσασφάδον. Στὴν Ἀγγλίαν δὲ οὐδέποτε ἠγέθη κανεὶς καὶ οὐδέποτε θὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ἡ ἐρωμερὰ αὐτῆς ἀνθρώπινῃ ἐκδήλωσις ποὺ λέγεται—εἰς ἄλλες χώρες ὅπου ὑπάρχει—«Πράκτορ πορτοφύρου» ἢ «Πράκτορ—περισσώμενος». Ἡ δικαιοσύνη ἐπέληψε τῆς ἀποδοτικῆς καὶ ὁ δρ Τζακλὺ Πέρεν ἐπέστειν παγίδες πρὸς τοὺς ἐπαισθεῖς ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ὁ ὁποῖος προσποιεῖται ὅτι ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ γιὰ κάποια παράνομη ἐνέργεια. Ὁ τύπος ἐξεγείρεται καὶ χαρακτηρίζεται τὸν ἀστυνομικὸν ὡς ἀπράκτορα—δυσασφάδον. Στὴν Ἀγγλίαν δὲ οὐδέποτε ἠγέθη κανεὶς καὶ οὐδέποτε θὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ἡ ἐρωμερὰ αὐτῆς ἀνθρώπινῃ ἐκδήλωσις ποὺ λέγεται—εἰς ἄλλες χώρες ὅπου ὑπάρχει—«Πράκτορ πορτοφύρου» ἢ «Πράκτορ—περισσώμενος».

Τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα θεωροῦνται τὸ ἀσφαλέστερον τελεῖν. Ὁ δρ Τζακλὺ Πέρεν ἐπέστειν παγίδες πρὸς τοὺς ἐπαισθεῖς ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ὁ ὁποῖος προσποιεῖται ὅτι ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ γιὰ κάποια παράνομη ἐνέργεια. Ὁ τύπος ἐξεγείρεται καὶ χαρακτηρίζεται τὸν ἀστυνομικὸν ὡς ἀπράκτορα—δυσασφάδον. Στὴν Ἀγγλίαν δὲ οὐδέποτε ἠγέθη κανεὶς καὶ οὐδέποτε θὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ἡ ἐρωμερὰ αὐτῆς ἀνθρώπινῃ ἐκδήλωσις ποὺ λέγεται—εἰς ἄλλες χώρες ὅπου ὑπάρχει—«Πράκτορ πορτοφύρου» ἢ «Πράκτορ—περισσώμενος».

Ἡ μικρὴ ἀρχικὴ δύναμις τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ ἐργάσθηκε ὁμοῦ μετὰ τὸ ἔτος καὶ μετὰ ἐντιμότητα, ὥστε μετὰ εἰκοσι χρόνιαι, ἡ κοινὴ Ἀγγλικὴ γνώμη, εἶχε τελειῶς μεταστραφῇ καὶ ἐθαύμαζε σὺν παιδιστῶν τῶν τοῦ ντετέκτιβς τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ, οἱ ὁποῖοι τῆς διδόν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὸν ἀνάντηρον δυνάμειν θαυμάσιον.

Ὁ κ. Σκίβλ, ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς, ἐδέχθη πρὸ ἡμερῶν ἕνα ἑνὸς ἐγκληματολόγον τοῦ μεγάλου φωτεινῷ γραφεῖο τοῦ διὰ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ πῶς λειτουργεῖ ἡ θαυμαστὴ αὐτὴ ὁργάνωσις.

Κοντὰ στὸ ἀναμένο τζάκι ἡ ἑλὼν εἶναι πολυθρόνη, ἡ μίαν, εἶναι ἐκεῖνον ποὺ ἐπιθεωρεῖ τὸ ἑλὼν εἶναι πάλιν ὡς «τὸν πελάτη». Ὁ δρ ἔνας οὔτε ὁ ἄλλος σὺν τύποι ἀστυνομικῶν ποὺ παρουσιάζονται πρὸς τὸν ἐπιθεωρητὴν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλθία. Οὗτε ὁ κοῦτος ποὺ ἔχει ἀνάγκη γιὰ νὰ ἐξεμπέξῃ τὸ «ἑιδωτικὸν ἀστυνομικόν», οὔτε ὁ «φωστήρας» γιὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει κανένα ἐνδοκίμωτον πρόβλημα καὶ ὁ ὁποῖος ἀνοίγει πάντα τὰ μάτια στὴν τοπικὴ ἀστυνομίαν. Οἱ 1200 ἄνδρες ποὺ ἀποτελοῦν τὴν δύναμιν τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ ἀρχισιν ὅλοι ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δρόμου. Ὅλοι ὑπῆρξαν ἀρχικῶς πῶλοντες μετὰ τὴν στολὴν, παρηκολούθησαν τὰ μαθητὰ τοῦ «μικροῦ κολυμβήτου» τοῦ ἔχοντος καὶ ὑπερτίσαν σερῶν ὅλων ἐξέτασαν, ἀπὸ δὲ ἐπέτυχον μόνον ἐπισκοποῦντας εἰς τὴν ἀναζητήσιν καὶ τὴν καταδίωξιν ὁριζήμενης κατηγορίας κακοποιῶν, ὡς π.χ. δύο τολμηροὶ διαρρήκται, μὴ πῶν σὲ μίαν ἑταυλὴ, στὰ περὶ γύρω τοῦ Λονδίνου, καὶ, ὅταν ἡ ἀπειλὴ τῶν περιστρωφῶν τῶν ἠνέγκασαν τὴν κυρίαν Χ, ἡ ὁποία ἦν μόνη ἐκεῖνη τὴν ὥρα σὲ τὸ σπῆν, νὰ τοῦς παραδῶν τὰ κοσμημὰτά τῆς, ἀξίας 20.000 λίρῶν. Σήμερα τὸ πρῶτον εἰκοσι «εἰδικοί ἀστυνομικοὶ διαρρήκται εὐρίσκονται» ἦδη ἐπὶ τὰ ἑλὼν τῶν δύο κακοποιῶν. Εἰδικὸς ἐναντὶν εἰδικῶν, αὐτὴ εἶναι ἡ μέθοδος μας. Μέθοδος ἀλλοτρίαν, ἥτις, χωρὶς ἀντιρροῖας καὶ κακοποιῶν. Κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνδρας μας δὲν φέρει ὅπλον ἢ χειροπέδες μαζὺ του, ἐκτὸς ἀνὰ προέλευσιν σχεδὸν ἀσφαλῶς ρήξις καὶ συμπλοκῇ.

—Ἐδῶ—συνεχεῖς ὁ ἐπιθεωρητὴς—ἐμεῖς κάνουμε τὴν ἀνέκρισιν, διότι, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν μας, ἡ ἀστυνομία ποὺ τὴν ἀρχίζει ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ποὺ τῆς καταγγέλλεται κάτι, εἶναι καλύτερα παντὸς ἄλλου εἰς θέσιν νὰ τὴν ἀπερρωτῶν ἐπιτυχῶς. Ἀλλὰ χωρὶς πίεσις, φοβερῆς, τρομοκρατίας καὶ ἐγκληματικὰ συστήματα. Ὁ κατηγορούμενος καθεστὴ ἀναπαύεται σὲ μίαν μεγάλη πολυθρόνα σὲ εὐρύχωρον γραφεῖον τῶν... συνετελέσθησαν καὶ ἐκεῖ τὸν ἀνακρίνον διαφόροι ντετέκτιβς ἐνδιαφερόμενοι εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος ἐργασίας. Τὸν ἐπιθεωρητὴν, τὸν συμβουλευόντων, τὸν παρατηρούντων, τὸν σπράγγων ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὴν ὁμιλίαν χωρὶς κανένα παράνομον μέσον» ὅμως, αὐτὸ ἀνταποκρίνεται ἀπολύτως. Ταυτοχρόνως οἱ «εἰδικοί» αὐτοὶ δὲ ἀναγνώριον εἰς τὴν ἀνέκρισιν τοὺς δικὰ τὰ «ἐλαφρυντικά», ὅλα ὅσα ἡ δικαιοσύνη θὰ ὑπολογίσῃ κατὰ τὴν ἀνέκρισιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἡ μεθοδικότης καὶ ἡ ἀκρίβεια εἰς τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ὑποπτῶν εἶναι καταπληκτικὰ καὶ ἀποτελοῦν ἀξίολογον μέρος τῆς μεγάλης ἀποτολῆς καὶ δυνάμεως τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μόλις τότε...

—Πατέρα, ἄμα ἐγὼ θὰ γίνω 35 χρονῶν, πόσον χρονῶν θὰ εἶναι ἡ μαμά;

—Χμ! Τί νὰ σοῦ πῶ παιδί μου... ἵστασθαι νὰ εἰσθε τότε...συνωμῆλικοι.

Ἀποτυχία

—Σὰς ἔγραψε κανένας ἀνάγνωσιν τῆς γιὰ τὸ νέο μου μυθιστόρημα καὶ ποὺ ἀρχισα στὸ φύλλον... σὰς; εἶπε ὁ συγγραφεὺς στὸν ἐκδοτὴν. —Ναί, ἀπήντησε ὁ τελευταῖος. Κάποιος συνάντησε σὰς ὁποῖος μὰς παρακάλεσε νὰ καταχωρήσουμε μίαν ἀγγελίαν ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς.

Ἀνεπιθύμητὴ ἐπίσκεψις

—Κύριε κάποια γυναῖκα θέλει νὰ σὰς δι... —Πῶς εἶναι... —Ναί, σὰν τὴν κυρία... —Πες πῶς δὲν εἶμαι ἐδῶ.

Ἦξερε ἀπὸ χρονολογίας...

—Μάλιστα, κύριε. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐρεῖμα ἐνὸς κτιρίου ποὺ εἶχε κτισθῇ ἐδῶ καὶ 2500 χρόνια, ἐξήλωσε ὁ ταυτοσφῶν τοῦς νοτιοαμερικανικοὺς περιηγητὰς.

—Ἀδύνατον! εἶπε μίαν ἡλικιωμένη κυρία. Ἀπὸ τότε ἔχουμε μόνον 1938!...

Ἐντεχνο σερβίρισμα

Ὁ Τότης γυρίζοντας ἀπ' τὸ σχολεῖο λέει τοῦ πατέρα του: —Θυμάσαι, πατέρα, ποὺ μοῦ εἶχες ὑποσχεθῇ νὰ μοῦ χαρίσῃς τὸν συλλογρῶ σου ἂν θάξαι καλοὺς βαθμούς;

—Ναί, λοιπόν, —Λοιπὸν, ἔχεις τυχὴ πατέρα! Θὰ κρατήσῃς τὸ στυλ σου!...

Κοιμητὴν φιληνάδας

—Ἐμὰς διὰ ἀρραβωνιάσθηκες μετὰ τὴν Τάκη. Δὲν πιστεύω νὰ σοῦ ἀποκαλύψῃ ὅτι κάποτε, ἦταν ἀρραβωνιασμένος μετὰ μίαν καὶ ἐπρόκειτο νὰ με παντρευθῇ.

—Ὀχι. Μοῦ εἶπε μόνον γιὰ κατὰ ποὺ διέπραξε τὸ παρελθόν καὶ γιὰ τὸ ὁποῖον ἀποχύνεται τώρα, ἀλλὰ δὲν προχώρησε σὲ λεπτομέρειες.

Στὸν ἴδιον παρονομαστὴ

—Ἀλλάξε καθόλου ἡ ζωὴ σας τώρα ποὺ παντρεύθηκετε; —Ὀχι καὶ πολὺ. Ὅσο ἤμουνα ἀρραβωνιασμένος, ἐνεργάζοντο καὶ ἐρῶν ὡς ὅταν ἀποφασίζῃς ὅτι Τάκης νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι μας. Τώρα, ἐξαρτηθῶν ὡς ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ σπῆν.

ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΗΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΟΣ

—Γιατί λένε; —Ὁ Τότης ὅποτε τὸ τζάμι κ' ἡ μαμά ἐρνέει πάλι κατὰ λάθος ἐμένα.

Ὁ ἴλιγγος τῆς ἐποχῆς μας

Πιὸ γρήγορα καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο!

Ἀεροπλάνο πρὶν φθάναν δύο μέρες πρὸς ἑκκλήνησιν

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ Πέμπτος ἔλεγε «εἰς τὸ ἥλιος δὲν ἔβυε ποτὲ εἰς τὸ βασίλειόν του». Καὶ εἶχε πράγματι δικη, ἐάν λάθωμε ὅτι ὁ δυνὸν ὅτι ἡ αὐγὴ ἐχάραιε στίς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας τῶν εὐρωπαϊκῶν τῶν κτήσεων, ἐνῶ ἡ νύκτα ἐπῆφτε στὸ δυτικὸν τμήμα τῶν Ἀμερικανικῶν ἀποικιῶν τῆς ἀπείρατης πρὸς τὸ ἴδιον ὁ βασίλειός τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ὅμως, πολλοὶ ἄνθρωποι χωρὶς νὰ εἶναι κραταιοὶ μονάρχαι καὶ νὰ ἐξουσιάζουν σὲ ἀπείραντα ἐδάφη, ἀλλὰ ἔχοντες μόνον τὴν ἀπαράτητη ψυχραιμία καὶ τὴς ἀναγκαίους γνώσεις διὰ νὰ ὀδηγήσων ἕνα ἀπὸ τὰ δυνάτα ἐκείνα ἀεροπλάνα ποὺ σὲ λίγο θα πετᾶνε μετὰ πόσα χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ὥστε μὴν ἀποφύγῃν ἀπὸ τὸν ἥλιον. Νὰ φθάσουν πρὶν γρήγορα ἀπὸ αὐτὸν ἀπὸ ἕνα σημεῖον τοῦ πλανήτου μας εἰς ἕνα ἄλλο!

Τὸ 1934 τὸ ρεκόρ ταχύτητας ἀεροπλάνων ἦταν 490 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Τὸ 1935 ἔφθασε πρὸς 567, πρὸ ὀλίγου δὲ ὁ Γερμανὸς Βοὐρσλερ στὸ Ἀσιγμπουργ ἐπέτυχεν εἰς 610. Δὲν φαίνεται λοιπὸν νὰ εἶναι πολλὰ μακρὰν ἡ μέρα ποὺ τὰ ἀεροπλάνα θὰ πετᾶνε μετὰ 1000 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Καὶ ἀμέσως ὁ ἀεροπόρος μετὰ τὸ ἀεροπλάνον τῶν 1000 χιλιομέτρων θὰ μπορῇ νὰ κἀνῃ τὸ περίεργον αὐτὸ πείραμα. Νὰ ἀναχωρήσῃ π.χ. ἀπὸ τὴν Βιέννη, τὸ Βερολῖνον ἢ τὸ Παρίσι, πρὸς δυσίαν, ἀκριβῶς τὸ μεσημέρι καὶ νὰ ἐξῇ συνεχῶς μεσημέρι. Καὶ ἀν κατορθώσῃ νὰ συγχύσῃ τὴν πτήσιν μετὰ τὴν αὐτὴν ταχύτητα ἐπὶ 24 ὥρας θὰ φθάσῃ τὸ μεσημέρι τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ἀκριβῶς εἰς τὰς 12, σὲ σημεῖον τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ.

Τοῦτο δὲ φυσικὸν ἐστίν. Διότι ἐφ' ὅσον ἡ περίμετρος τῆς γῆς εἰς τὸ πλάτος ἐκείνου εἶναι ἀκριβῶς 24.000 χιλιόμετρα καὶ ὁ ἥλιος χρειάζεται 24 ὥρας γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν φαινομενικὴν πορείαν του γύρω ἀπὸ τὴν γῆν, προκύπτει καὶ γιὰ τὸν ἥλιον μίαν μέση ταχύτης 1000 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Αὐτὸ εἶναι ἀκόμη ὁμοῦ δυνάμειν θαυμάσιον.

Ὅτι ἕνα ἀεροπλάνο μπορεῖ νὰ πετάξῃ ἐπὶ 10 συνεχεῖς ὥρας μετὰ ταχύτητα 600 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Θὰ προκύψουν περιέργεια φαινόμενα χρόνου, ἀναλόγως μετὰ τὴν καταθεσιν ποὺ θὰ πάρῃ ὁ ἀεροπόρος, 10 ὥρας μετὰ τὸ μεσημέρι θὰ εἶναι, φυσικὰ, εἰς τὸ Βερολῖνον π.χ. 10 ἡ ὥρα τὸ βράδυ. Ὁ ἥλιος δὲ θὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ ὕψος τοῦ μῆκουσ ποὺ περνᾷ ἀπὸ τὸν Καναδὰ καὶ τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν. Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ σημεία ἡ ὥρα θὰ εἶναι ἡ δεκάτη μετὰ τὸ μεσημέρι.

Ἐάν ὁ ἀεροπόρος ἀπογειωθ

Ὡραῖα ἔθιμα στηριζόμενα στὴ φαν-
τασία τοῦ λαοῦ, ποὺ δὲν μπόρεσε τὸ
διάθε τοῦ χρόνου νὰ σβύσῃ μέσα σὲ
τόσους αἰῶνες.

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΚΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΣΑΜ ΡΟΜΕΡΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

«Ο κ. Τάμπεριτς τηλεφώνει το βράδυ στον επιθεωρητή Λέιν και τον παρακαλεί να έρθει διότι συνέβη κάποιο μυστηριώδες γεγονός στο μέγαρό του.

«Ο Λέιν παύει μαζί του και τον φίλο του ντετεκτίβ Χούγκ Κόλλιερ.

Το γεγονός συνέβη υπό τας εξής συνθήκας. Οι φιλοξενούμενοι του κ. Τάμπεριτς είναι μία παρτίδα κρυφτό και είχαν οβύση το φάτο. Ο Χούγκ Ντόροον ένας από τους κεκλιμένους, κατά την διάρκεια του παιχνιδιού έπεσε επάνω σ' ένα πτώμα. Καίτοι ο Ντόροον ήτο τυφλός έκαιχε λέει ότι έπρόκειτο περί φόνου και έκάλεσε τις βοήθειαν. Οι άλλοι οι παρόντες έμειναν απίστευτοι με τον άνανδρο να φώναζε φρίκην κοντά στο παρτίνο της «Βούρσας του Ένγκελ». Στάλλαρ κενό, που έβλεπε στο αίμα.

Ο Στάλλαρ ήτο συγγενεύς ελαφρών μυθιστορημάτων και έφημισε γις τις έρωτικές του περιπέτειες.

Οι δύο αστυνομικοί ήχησαν άμεσως να αναγίνουν τους καλεσμένους.

509

Ο ντετεκτίβ, που ήξερε να προσελκύει τη συμπόθεα των συνστατικών και πληγωμένων ανθρώπων, κατάφερε να την κάμει ομιλητική και διέκρινε γρήγορα ότι η μικρούλα είχε πάρει τις ανησυχίες του Στάλλαρ χωρίς στα σόδα.

—Πέ... περάσαμε μαζί όλη τη μέρα. Μοι έχε πη ότι αν τον είχα συναντήσει ενόρως, θα τον είχα κόψει τελευταίον άνθρωπον. «Αν ακούγατε τα όρια λόγια που έλεγε...

«Αρχισε να κλαίει.

Ο Κόλλιερ καταλάβαινε πολύ καλά τι μπορούσε να πη ένας Δον-Ζουάν που άρχισε να γεννιά. «Η πρόθεσή του ήταν φανερά: ν' ανησυχούσε την Πέρλ Τάμπεριτς, να χρησιμοποιούσε τη μικρούλα εκείνη για να καταστήσει τη γυναίκα.

—Μη θασαυνίζεστε, ψιθύρισε εκείνος. Πέστε μου... Πού κρυφτήκατε όταν έσθονταν τα φώτα;

—Ω... στο ντουλάπι που βρίσκεται κάτω από τη σκάλα, εκεί που η καμπίερια βάζει τις σκούπες. Μόλις με χωρούσε, γι' αυτό προτίμησα αυτή τη θέση, θα τρυμάζα να βρεθώ σ' ένα δωμάτιο όπου οι άνδρες θα περπατούσαν μέσα στα σκοτάδια... Ξέρω ότι είνε άνοητος, αλλά φοβόμουν τα σκοτάδια.

—Τώρα που το φροδοίμαι περισσότερο από πριν. Από εκείνη την ημέρα όφινω το φως άναμμένο όλη τη νύχτα εδώ μέσα.

—Καλά, είπε εκείνος. Λοιπόν δεν σκεφθήκατε να κρυφθήτε στη γκαλερία μαζί με τον Στάλλαρ;

—Όχι. Δεν μού πρότεινε τέτοιο πράγμα, πρόσθεσε με άφελεια.

Ο Κόλλιερ έβγαλε την κεχρμαπένειά πλάι.

—Αυτό άνηκε στον Στάλλαρ;

—Δεν το πιστεύω. Όχι... Θυμάμαι που τον άκουσα να λέγει ότι δεν χρησιμοποιούσε ποτέ πίπα.

—Σας ευχαριστώ, μίς Τζόαν. Νά, κάτι που εξακριβώσα.

Το έβριζε μία τρομαγμένη ματιά.

—Θέλω να γυρίσω στο σπίτι μου με τη Βαρθέρρα. Δεν είνε δυνατόν; Θα πεθάνω αν πρόκειται να περσώ άλλη μια νύχτα σ' αυτό το σπίτι.

Την κούταξε προσεκτικά.

Γιατί; Είπε εν πλήρη ασφάλεια, κανείς δεν θέλει το κακό σας. Η άδελφή σας κοιμάται στο ίδιο δωμάτιο με σας, αλήθεια; Καί κλειδώνετε την πόρτα με το κλειδί;

—Ναι.

—Εκείνος έσκυψε ελαφρά επάνω της.

—Χέτε το κλειδί; άκούσατε τίποτε;

—Άκουσα... νοιώζω βήματα στο διάδρομο. Η Βαρθέρρα κοιμάται, εγώ δεν μπορούσα να κλείσω μάτι. Κούταξε το ρολόγι μου, ήταν τρεις και δέκα.

—Καλά, είπε εκείνος έπειτα από κάποια παύση. Ίσως ήταν κάποιος άλλος που δεν μπορούσε να κοιμηθί... κάποιος που πήγαινε να ζητήσει κανένα θιθίλο από τη θιθιλοθήκη. Αυτό είνε το πιθανότερο. Όσο για να γυρίσετε στο σπίτι σας, θα έδω τι μισράδι να κάμω.

Κατέβηκε τη σκάλα και συνήτησε τον άρρηκτοστόρο στο γάλλο.

—Σας ευχαριστώ, επιβεβαιώρη: σας θέλουν στο τηλεφώνω.

Ο Κόλλιερ έβουσε στη θιθιλοθήκη, γιατί είχε ζητήσει να τον ειδοποιήσουν ότι ο Λέιν άρχισε να άνακτά τις αισθήσεις του.

—Πώς είνε;

—Άλλά η φωνή που του άπήνησε έρχόταν από μακριά...

—Πώς μιλεί;

—Ήταν ένας από τους προϊσταμένους του της Σκώτλαντ Γουάρντ.

—Μάλιστα, άρχηγέ. Στο Πέβεριλ έφθασε σήμερα το πρωί, γιατί ο ένομοτάχης Λέιν έπασθε από ασφυξία... Διάρρηξη του γκαζιού. Ο διοικητής του Πάρμινστερ και ο άρχηγός της καταδίωξης σκέφτηκαν... Μάλιστα, άρχηγέ... Αύριο το πρωί.

Ο Κόλλιερ κρέμασε πάλι το άκουστικό. Χλώμιασε ελαφρά, γιατί ο άρχηγός του του έδωσε να καταλάβει ότι θα έκανε καλύτερα πριν αναλάβει την υπόθεση να περιμένει διαταγή από τους προϊσταμένους του. Ο επιθεωρητής Πάρλυ θα πήγαινε να τον άντικαταστήσει το ίδιο απόγευμα, τον διάταξαν να τον καταστήσει ένημερον και να παρουσιάσει στη Σκώτλαντ Γουάρντ το άλλο πρωί στις έννη.

—Στο διάβολό! μουρμούρισε άνάδοντας ένα τσιγάρο.

Ο άρχηγός του είχε μιλήσει ξηρά, φαινόταν ότι ήταν κακοκαταρτισμένος. Ο Κόλλιερ θυμήθηκε έσφακνά ότι ο Σέρ Γουόστας είχε τηλεφωνήσει ακριβώς πριν από το γεύμα.

—Είνε φυσικό, σκέφθηκε, ασφαλώς θα έχη γνωστούς στη Σκώτλαντ Γουάρντ και τους τηλεφώνησε παραπονομένους έναντιον μου. Γέρο-δράκα! Θέλει να μου κάμει κακό, εγώ εγώ δεν σκεπτόμουν παρά το καθήκον μου...

Καί θα έρχόταν ο Πάρλυ. Ο Πάρλυ που ήταν άρχαιότερος του, είχε νικήσει έξω φρενών για τον καθ' έγκληση προέδρου του Κόλλιερ και τον έσφακνίζε άδιάκονα. «Ήταν άνοητος γονόροκοιμένος, που δεν μπορούσε να καταλάβει την ευστροφία του Κόλλιερ, που κατά τη δική του γνώμη ήταν χαρακτηριστικό άδυναμίας. Ο Θεός έξερι τι θα κατάφερνε στο Πέβεριλ με την χονδρικοπία του, που ήταν άποτελεσματική μοναχά για τους εξ επαγγέλματος έγκλημνίστες! Ίσως ο Σέρ Γουόστας θα τον άποκρούσε έπειτα από λένω.

Β'ήκε από τη θιθιλοθήκη θυθισμένος στις σκέψεις και βρήκε άντιμέτωπος με την Ρουθ Κλέαρ. «Όλοι οι άλλοι προσκεκλημένοι είχαν μαζευτεί γύρω από τη φωτιά στην άλλη άκρη του γάλλο, και την ώρα που τον άπείχε από τη φωτιά, ο Σέρ Γουόστας ήτο άπαισιος. «Η Ρουθ σκαμπήσε γιό να μιλήσει με τον ντετεκτίβ και να τ'ό ζητήσει νέα για τον λόντνι.

—Δεν συηλάβε άκόμη.

—Φαίνεται πολύ κουρασμένος, του είπε.

—Τι τα θέλετε, αυτή η υπόθεση είνε πολύ άνοητική. Δεν μού κακοφαίνεται που τον τέλειωσα...

—Τελειώσατε... έθήκατε λοιπόν... Ξέρετε...

Η Ρουθ χλώμιασε. Ο Κόλλιερ την είχε όη το πρωί που πήγαινε με τον Ντόροον προς τη λίμνη. Σκέφθηκε ότι έβλεπε πως τον θεωρούσε άνοητον, τον άγοπούσε.

—Όχι. Με άνεκάλεσαν, αυτό είνε όλο. Θα με άντικαταστήσει ένας άλλος αστυνομικός. Τον περιμένω από στιγμή σε στιγμή, και μόλις τον καταστήσω ένημερον θα επιστρέψω στο Λονδίον.

—Τι κριμα, είπεν εκείνη, σας είχαμε πιά συνηθίσει. Ο κύριος Τάμπεριτς το ξέρει; Είμαι δέβαινη ότι θα λυπηθί πολύ.

Το έδωσε το χέρι της και ο Κόλλιερ το έσφιξε.

—Είπατε το μόνο πρόσωπο που καταλαβαίνει ότι δεν άνοηλό τους άνθρωπος για δική μου εύχαριστία. Ο καλύτερος άνθρωπος που έχω γνωρίσει άλλοτε είνε ένας Άμερικανός, ο Πάκεχαμ. Δεν θα τον ξεχάσω ποτέ, όποιος δεν θα ξεχάσω και σας, κυρία Κλέαρ.

—Αν καμιά φορά παρώ να σας φανώ χρήσιμος, ειδοποιήστε με, να είμαι εύτυχής και υπερήφανος.

Ο ελκρινής τόνος του συνεκίνησε τη Ρουθ.

—Είπατε πολύ εύγενής και σας εύχαριστώ πολύ-πολύ.

Πρόσπάθησε να χαμογελάσει, πράγμα που δεν ήταν εύκολο, γιατί ήταν πολύ άλιμμένη και την άπαυαλούσαν πολλές σκέψεις. Κάτι που είχε άνακα λύνει είχε κλονίσει την πίστη που είχε σ' έναν άνδρα, τον όποιον ποτέ δεν είχε πείσει ν' άγαθή. Πώς να σκεπτείται άκόμη τα σύντομα εκείνα λεπτά της χαράς που είχε δοκιμάσει εδώ και λιγότερον μία ώρα... «Όλα τέλειωσαν, τέλειωσαν. Άνέθηκε στο δωμάτιό της, κλειδώνθηκε

μέσα και έπεσε στο κρεβάτι.

—Ω, Χούγκ! Χούγκ! Γιατί δεν μού είχατε έμπιστοσύνη!

IX

Η ΕΙΔΗΣΙΣ

Ο ταγματάρχης Λάρκομπ πήρε με το άμπελ τον επιθεωρητή που έστειλε η Σκώτλαντ Γουάρντ και τον άρχηγό της καταδίωξης του Πάρμινστερ. Ο άρχισερπίντος τους εισηγάγε στο μικρό γραφείο, όπου τους περίμενε ο Κόλλιερ.

«Ο Πάρλυ χαίρετσε ψυχρά τον συνάδελφό του, οι δύο άλλοι άφήσαν πολύ εύγενικοί, χωρίς όμως να μπορούν να κρύψουν κάποια στενοχώρια.

—Από τη υπόθεση είνε πολύ άνοητική. Πολύ άδυσάρετη... Κάποτε τίποτε πρόβους, επιθεωρητή Κόλλιερ;

—Όχι οπουδία πράγματα. Βεβαίως, θα ήτο η δολοφονία έγινε από κάποιον κάποιον που σπασίτο ή από κάποιον που είχε συνένοχον μέσα στο σπίτι αυτό το άλλοτε το ξέρομα. Βρήκα μία πίνα κεχρμαπένειαν κοντά στο μέρος που βρήκατε ο Στάλλαρ, άναμμεσα στα μαξιλάκια ενός ντυθάνιου από εκείνα που βρίσκονται σε κάθε κούφωμα, αλλά δεν έβρω άκόμη σε ποιάν άνήκει. Από την άλλη μεριά, ο Στάλλαρ έγραφε ένα θιθίλο, αλλά μέσα στο δωμάτιό του δεν βρήκα κανένα φύλλο χαρτίου γραμμένο με το χέρι ή με τη μηχανή.

Ο ταγματάρχης Λάρκομπ έστριψε τα μιστάκια του.

—Μπορεί νάχη καμιά σχέση το γεγονός αυτό με την υπόθεση;

Ο Κόλλιερ ήταν έτοιμος ν' άπαντήσει, αλλά ο Πάρλυ τον διέκοψε.

—Είνε μάλλον άπιθανον. Βρήκατε το δολόν;

—Όχι.

Ο Πάρλυ κάτι μουρμούρισε, που έδειχνε καθαρά την περιφρόνησή του στις μεθόδους του νεαρού συναδέλφου του, και ο Κόλλιερ κοκκίνισε. Ο ταγματάρχης Λάρκομπ στενοχωρήθηκε, γιατί ο Κόλλιερ διέκοψε την άδειά του και άνέλασε την υπόθεσή αυτή, άφωρίστε στη δική του παρακλήση.

—Είνε πολύ άδυσάρετο, επανέλαθε.

Ο Σέρ Γουόστας είνε φυσικό να έχη στενοχωρηθί πολύ από την παρουσία της μνηστής του στο σπίτι αυτό κατά την ώρα του έγκληματος. «Όλα αυτά είνε πολύ άνοητικά και φοβόμαι ότι οι έφημερίδες, μόλις τελειώσουν οι γιορτές των Χριστουγέννων, θα είνε γεμάτες από περιγرافές.

—Όπως λέγατε και μέσα στο αυτοκίνητο, Πάρλυ, ένα γεγονός είνε προτιμότερο από δέκα θεωρίες, αλλά άναρωτιέμαι μήπως σ' όλη αυτή την ύποπτοσυμμορία έκοιμήσαν.

Ο Κόλλιερ δεν άπήνησε καθόλου. Ο ταγματάρχης δεν έπέμεινε και άλλαξε θέμα.

—Πρέπει να φύγωμε. Νά σε πάμε ως το σταθμό, Κόλλιερ;

—Πρέπει πρώτα να εκθέσω τις ένέργειές μου στον επιθεωρητή Πάρλυ, ταγματάρχα μου. Έγω εδώ μία μπουσουκίτσα που δανεϊσθήκα σήμερα το πρωί και θα γυρίσω μ' αυτή στο Πάρμινστερ.

—Πιλό καλά... Χαίρετε.

Ο Πάρλυ μόλις έφυγαν έπεσε βαρύν σε μία καρέκλα και γέμισε την πίπα του.

—Όλα τους μοιάζουν, είπα, ήθελαν σώνει και καλά ν' άποσιμαψήσουν τη μικρή αυτή ιστορία.

—Οι Τάμπεριτς άνήκουν σε πολύ παλιά οικογένεια της επαρχίας αυτής, άπήνησε ο Κόλλιερ σηκώνοντας τους ώμους. Στην παλιά εποχή θα έθαζαν το πτώμα του Στάλλαρ κάτω από ένα δένδρο, και η ιστορία θα τέλειωνε.

Ο Πάρλυ, πριν άνάγη την πίπα του, κούταξε τη φωτιά του σπέρτου του.

—Νομίζεις ότι οι Τάμπεριτς είνε άνακατωμένοι σ' αυτή την υπόθεση;

Το σκέφθηκε αυτό, άμολόγησε ο Κόλλιερ. «Υπάρχει κάποιος λόγος;»

Στάλλαρ ήταν ένα από τα φλέρ της κυρίας Τάμπεριτς, και συχνά την συνόβευε στα ρεστορών και στις νυχτερινές διασκεδάσεις. Ο κύριος Τάμπεριτς την άφινε ελεύθερη... Οι σύζυγοι καμιά φορά είνε γελοίιοι.

—Οι δύο άνδρες ήσαν ψυχραμένοι;

—Όχι, απ' ό,τι έξω.

—Πού βρισκόταν ο Τάμπεριτς κατά

την παρτίδα εκείνη του παιχνιδιού;

—Μέσα στο γάλλο με τον νέον Χάδιναν. Αυτό ήσαν οι φύλακες που θ' άνεκαλύπταν τους άλλους.

Ο Πάρλυ τράβηξε μερικές ρουφιές.

—Είπα την πρώτη έκθεσή του Λέιν.

—Άλλά χθες τί έκαμε;

—Μυστήριο. Οι σημειώσεις που πήρε έχουν άποσπασθή από το σημειωματάριό του. Αν θέλεις τη γνώμη μου, Πάρλυ, η ασφυξία του δεν είνε τυχαία. Θα έκανε καλύτερα αν κλειδώνει την πόρτα του.

—Έχεις καμιά άπόδειξη γι' αυτό που λες;

—Όχι. Άλλά αν κούταξης προσεκτικά το σημειωματάριον, θα καταλάβεις ότι κάποιος έχει άποσπασει τρεις σελίδες. Ίσως να τις έκοψε ο ίδιος, άλλ' αυτό είνε λιγάκι άπίθανον.

Ο Πάρλυ σκέφθηκε.

—Νά σου πω, αν είνε αλήθεια αυτό, δεν μετανιώσα που κράτησα ένα δωμάτιο στο ξενοδοχείο. Άλλά εγώ δεν τα πιστεύω, Κόλλιερ, και θα με συγχωρήσεις αν σου πω ότι συχνά παρασέρσασα από τη φαντασία σου. Μού κανείς την έντύπωσή ότι μέσα στο κεφάλι σου έχεις βάσει ότι η υπόθεση αυτή είνε έξαιρετικά μυστηριώδης... Θα έδω, ότι σε λίγο θα την έσοκασα.

Ο Κόλλιερ δάγκασε τα χείλη του, γιατί αυτά τα λόγια τα περίμενε.

—Τώρα η υπόθεση αυτή είνε στα χέρια σου. Με χρειάζεσαι τίποτε άλλο; Γιατί πρέπει να προφθάσω το τραίνο.

—Όχι, σε εύχαριστώ... Δεν θέλω να σε κρατήσω περισσότερο. Καληνύκτα.

—Καληνύκτα, είπε ο Κόλλιερ.

—«Ήθελε να προσέθετε: «Και πρόσθετε να μην κάμεις πολλές γκάφες», αλλά δεν ήτο δυνατόν να άκονοποιήση την έπιθυμία του αυτή, γιατί ο Πάρλυ ήταν άρχαιότερος του. Το τραίνο ήσαν στον σταθμό μ' έφημερίδες που άνέγραφε, πριν έγκρατασθή στο διαμερίσμα του, έγραφε με χονδρά γράμματα στην πρό τη σελίδα: «Το έγκλημα της έπαύλειως. Παραξένος θάνατος γνωστό συγγαφέως».

Ο άντικαταστάτης του Κόλλιερ έκανε αισθήση γρήγορα την παρουσίαν του. Η Ρουθ Κλέαρ άκουσε τον Τζώρτζ Τάμπεριτς να παραπονοείται πικρά μέσα στο σαλόνι, όπου είχε πάει για να συναντήσθι τους άλλους προσκεκλημένους:

—Είχα την έντύπωσή ότι αυτό το σπίτι ήταν ιδιοκτησία μου, αλλά πρέπει να πιστέψω ότι άπατήθηκε. Όλοι αυτοί οι αστυνομικοί είνε σκορπισμένοι παντού σαν τις μύγες. Άκούσατε αυτό τα συμροκοήματα;

—Άγασητά μου κύριε Τάμπεριτς, είπε η κυρία Στόρεν με τη σταθερή φωνή της, κανένας εδώ μέσα δεν είνε κοφός. Τι κάνουν;

—Μά σχεδόν τίποτε. Οι δύο νέοι αστυνομικοί που φρουρούσαν έργάζονταν μέσα στο μπάνιο, θυάζουν τους σωλήνες, δεν έβρω παρά ότι για ν' άρχισουν έσπασαν μία λέκάνη. Ο Κόλλιερ τουλάχιστον θα ζητούσε την άδεια, αλλά έφυγε και άντικαταστάθηκε από έναν άλλον που έφερε ο Λάρκομπ.

—Μήπως είνε αυτός ο ίπποπόταμος που συνήτησα από όλνιου στο γάλλο; είπε ο Τζώρτζ άναλάων. Ένας πελώριος άνθρωπος που με κούταξε σαν μ' ένα άλλόκοτο ύρος...

—Πολύ πιθανόν, είπε ο Τζώρτζ με άεξιόδακρυτο ύφος. Ο Κόλλιερ ήσαν πολύ καλότερος, και δεν μπόρε να καταλάβω αυτές τις αλλαγές.

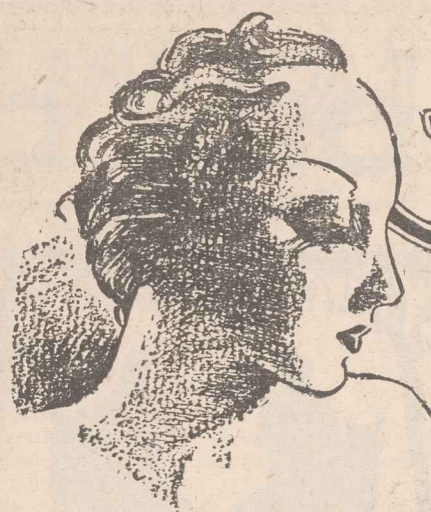
Ο Σέρ Γουόστας έβηξε.

—Δεν πρέπει να έκπληκτεσθε που η Σκώτλαντ Γουάρντ ένήγησε σύμφωνα με την παράκλησή μου. Τους τηλεφώνησε σήμερα το πρωί, λόγω της άσφακτικής του προβέσεως που είχε εκείνος, ο άλλος να με κρατήσει εδώ, και τους παρεκάλεσα να στείλουν κανένα άλλον που ήσαν.

—Μπρά! είπε ο έξεάδελφός του με κάποια κατάπληξη. Δε μπορούσε να με ειδοποιήσεις όμως. Οι προβέσεις σου, Γουόστας, είνε θαυμάσιες, το ξέρω, αλλά θα προτιμούσα να άφηνες τα πράγματα όπως ήσαν.

—Έκαμα αυτό που νόμιμα ότι ήταν καθήκον μου, άπήνησε ο Σέρ Γουόστας ψυχρά.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ

Η μόδα

Μεταξύ μας

Τί είνε η εύτυχία;

Μία μεγάλη γυναίκα έφημερίς του Παρισιού, η «Ζουρνάλ ντε λά φάμι» κάνει τελευταίως μία πολύ ένδιαφέρουσα καμπάνια μεταξύ διαφόρων γνωστών διανοομένων και καλλιτεχνών της Γαλλίας, στους όποιους υποβάλλει το ερώτημα: «Τί είνε εύτυχία;»

Στο τελευταίο της φύλλο, δημοσιεύεται μεταξύ άλλων και η άπάντησή της γνωστότατης Γαλλίδος, μωδιστονοήστρας Μαγκαλί. Βρίσκει πολύ ασύστα αυτά που λέγει γι' αυτό και μεταφέρει εδώ μερικές περιεκτικές χάριν των άγνωστών μου.

—Πρέπει να είμαστε άποφασιστικά και ένσυνεδητα αισιόδοξοι, λέγει η Μαγκαλί. Γιατί να άποθαρρυνόμθα εκ των προτέρων και να έγκαταλείπομθα, σαν δειμένοι εμποδισάρα, στην δυστυχία; Πιστεύοντας κανείς ότι η εύτυχία ύπαιρει, την δημιουργεί σχεδόν. Είμαι πεπεισμένη ότι στην περίπτωση αυτή η μέθοδος εύθυμολογίας του δόκτορος... Κοιμ' έπιτυχία, είνε περιόφια. «Αν όλοι έλεγαν κάθε πρωί: «Θέλω να είμαι εύτυχής! Θά βάλω όλα τα δυνατά μου για να δεχθώ τις στενοχώριες με χαμόγελο, τις λύπες με άφιλοσοφία», θα έβλεπα πόσο η ζωή θα ήταν πιο εύχρηστη.

Είνε βέβαια δυσκολότατο πολλές φορές να είνε κανείς αισιόδοξος στην σπέρμη άπαισιόδοξη εποχή μας, όμως το καταρρώδην κανείς με την έξασκησι. Η εύτυχία είνε κάτι έτερο από τον άπαισιόδοξο προσοπτικό, στο όποιο ο έξαετικός κόσμος έχει έλαχιστή έπίδραση. Θά έλεγαν σχεδόν ότι είνε ζήτηση διαθέσεως, φυσικής κλίσεως που μπορεί, φυσικά, ν' άναπτυχθή με θέληση και ύπομνη».

Στο ερώτημα «είς τι συνίσταται η εύτυχία», η Μαγκαλί άπήνησε άμέσως.

«Η εύτυχία έρρισκεται στην άπλότητα και στην καλή διάθεση. Στην άπλότητά γιατί η εύτυχία άγαπά τις φωτεινές ψυχές που δεν έχουν περιπλοκές, δουλειές και ύπερβολικές άπαιτήσεις. Μη ζητήστε από τη ζωή περισσότερα από όσα μπορεί να σας δώση. Πρέπει να εύχαριστήσθε και με τα παραμικρότερα δώρα που σας προσφέρει. Μάθετε ν' άπολιπνέσθε και τις πιο έλαχιστες, χαρές, στις όποιες συνήθως δεν δίνετε σημασία. «Όσο άπλοστοτερος είνε κανείς στις έπιθυμίες του, τόσο περισσότερη πληρότητα στην εύτυχία. «Η εύτυχία των τσιγγάνων, ότι είνε η πραγματική εύτυχία...

«Υπάρχει άκόμη και μία άνώτερη μορφή εύτυχίας, να βοηθή κανείς έκείνους που είνε πιο δυστυχισμένοι απ' αυτόν...»

Αυτά είπε η Μαγκαλί. Και βρίσκει ότι έχει δίκαιο, άπόλυτο δίκαιο.

Ιδιαίτερα συνομιλία

«Εμψίλομσε άλλοτε για τους κανόνες της γενικής συνομιλίας, εις ένα σαλόνι, εις μίαν δεξίωσι. Άκόμη πιο δύσκολο και λεπτή είνε η συζητήσι μετεξύ δύο μόνον προσώπων. Διότι, ένώ εις την περίπτωση πρώτων, ήμπορεί να είπθι πού και πού μόνον μερικές λέξεις όποιος δεν είνε εύγλωττος και διληθτικός, εις την δεύτεραν καθένας από τους δύο συνομιλητάς έχει το καθήκον να εφροντίζι συνεχώς, ώστε να μη σβόσι η συνομιλία.

Δύο άσφαρτοι με άντιπλην, ή δύο κουτοί, συζητούν πολύ εύχρηστος μεταξύ των. Προκειμένου όμως περί ενός κουτού και ενός με άντιπλην, είνε πολύ δύσκολο να μην άπαυθήσει ο δεύτερος και να μη παραθή τους κανόνες της εύγενείας.

Όταν λοιπόν η κακή σας τύχη σας δώση ως συνομιλητήν ένα από αυτούς, το φρονιμώτερον είνε να συντομώσετε δσον το δυνατόν την συζητήσιν σας, προσφέροντάς του ένα άλλο μέσον για να περάση την ώρα του: δίνοντάς του π.χ. να καπνίση ένα πούρο, ή να κούταξί τις εικόνας ενός λευκόδατος... Και εις τας δύο αυτές περιπτώσεις, έπιτρέπεται να σταματήσι η συζητήσι... προς μεγάλην άνακούφιόν σας!

Όταν ένας άνδρας συζητή ιδιαιτέρως με μίαν γυναίκα, ως άφορηγή κάθε σπαρδόν θέμα και ως μιλή κυρίως για τας μικροστορίας της ημέρας, για την μόδα, κλπ. «Αν μιλάτε με μίαν μητέρα, δει-

Η μόδα των χειμερινών σπορ έπέβαλεν έρώτος τα δύο άνωτέρω χαριτωμένα κοστούμια (Κρεασόν Γουάρντ)

Λευκά είδη

Είνε όφαιο ένα μεγάλο δρύϊνο συτράκι, δαθάνοιχο, ν' άφήνη να φαίνονται στίβες άόλαρες συνόδια, μαξιλαροθήκες, τραπεζομάνθλια, έσθρονα, που μυστηριώδην λείβαν. Όταν ήσαν μικρή άνευροπλοισία να γίνω μεγάλη μόνο και μόνο για να άποκήσω κι' εγώ σαν τη γιαγιά, μεγάλα συτράκια γεμάτα με την έκθαμβωτική εκείνη λεν κούπτα...

Με πόση περιφάνεια οι ήλικιωμένες γυναίκες μιλούσαν για την πορεία του πού δεν είχε έξανηληθί άδωμ από την εποχή του γάμου των...

Οι καιροί όμως έλλαξαν. Δεν άπέστηρα ποτέ άνωκλή και γεμάτα συτράκια. Τα λευκά είδη δεν διαρύνουν σήμερα

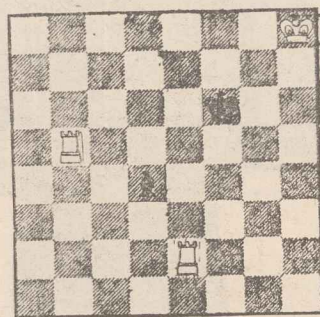
Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Ενός ο έρμολογός εργάστη, καταφθάνει η γυναικά του μαζί με τον άγαπημένο της σκύλον. Μήπως τούτο βλέπετε;

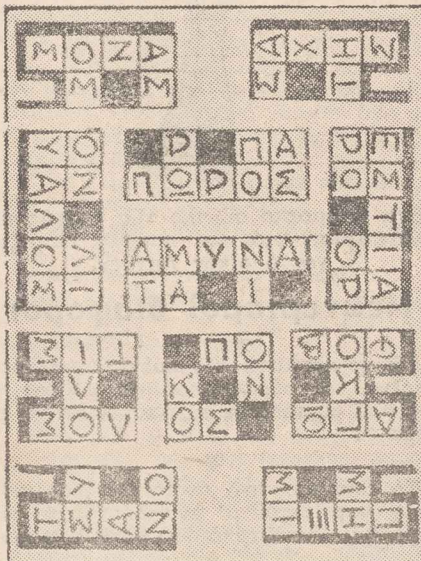
Το Σκακι (Πρόβλημα 8ον).

Τα λευκά παίζουν και κάνουν μάτ εις τέσσαρες κινήσεις.

Το άνω-κάτω σταυρόλεξον (Πρόβλημα 1ον)

Ίδου παρά ένας νέος τρόπος διά να μάθετε να συνθέτετε σταυρόλεξα. Τό σταυρόλεξον είνε ήδη έτοιμον. Αλλά όμως δυτικούς, τα διάφορα ανωτέρω τεμάχια που το αποτελούν έχουν ανα-

καθώς και πρόκειται να τα συναρμολογήσετε, ούτως ώστε να σχηματισθή το πραγματικόν και λογικόν σταυρόλεξον, οι μαθητές γραμμές του εξωτερικού περιθωρίου θα σας βοηθήσουν λίγο, εις την εκτέλεσιν του ζητούμενου.

Γεωγραφικοί γρίφοι

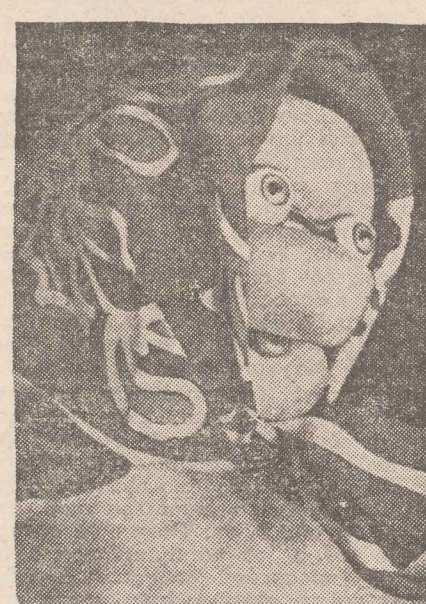
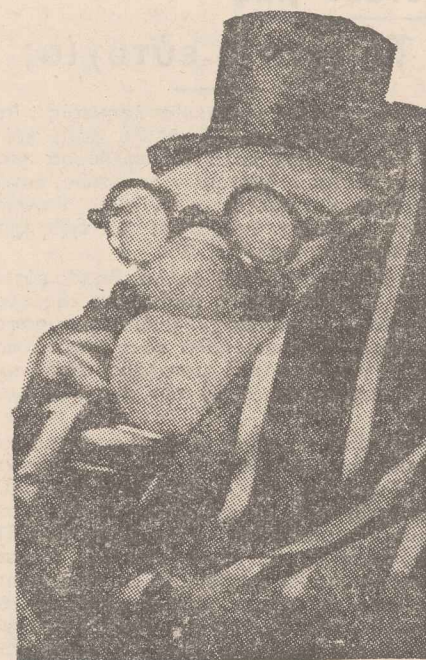
Γεωγραφικός γρίφος άρ. 25

Νά ευρεθώ τὰ ὀνόματα ὀκτώ Ἑλληνικῶν νομῶν καὶ νὰ τοποθετηθῶν κανονικῶς οὕτως ὥστε ἐκ τοῦ «ΤΡΙΤΟΥ» γράμματος ἐκάστου ὀνόματος νὰ σχηματισθῇ κρυφά καὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἡ ὀνομασία ἑνὸς ἐνάτου Ἑλληνικοῦ νομοῦ, εἰς τὸ Γ.Α. τμήμα τῆς Πελοποννήσου.

Γεωγραφικός γρίφος άρ. 26

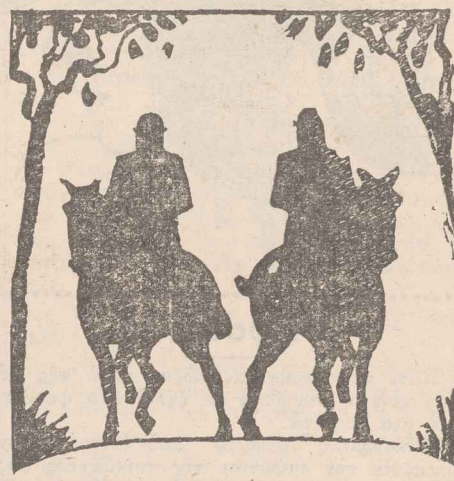
1.—Ἡ δυτικότερα καὶ μεγαλύτερα τῶν Ἀντιλλῶν νήσων, κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου.
2.—Ἡ ἀνατολικότερα τῶν τριῶν χειρονησῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸ νότιον ἀσ-

Πῶς δά σχηματίζετε διάφορα κωμικά πρόσωπα μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν δακτύλων σας.

Παραθέτομεν ἀνωτέρω μερικές γελοίες φωτογραφίες, ὁποῖες ὅπως φαίνονται καθάρᾳ, σχηματίζονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν διαφόρων δακτύλων τοῦ χειροῦ.

Ὀπτική ἀπάτη

Προσπαθήσατε νὰ ἐξακριβώσητε πρὸς ποῖαν κατεύθυνσιν ὁρίζονται οἱ ἵπποι τῆς ἀνωτέρω δημοσιευμένης εἰκόνας μας. Θὰ σᾶς εἶνε λίγον δύσκολον νὰ δώσητε τὴν ἀκριβή ἀπάντησιν, ἐάν ὅμως εἰδῶς καλῶς παρατηρήσῃτε τότε ὁπωσδήποτε θὰ ὄρητε καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ δικαίου τοῦ ζητήματος, τῆς κατὰ τὸ ἐνεργὲς κινδύνου προστασίας.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΕΝΑ ΜΑΓΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ
Ίδου πῶς ἔπρεπε νὰ τοποθετηθῶν ὁ δεκάξυ ἀριθμὸς διὰ νὰ ἀποκτηθῇ τὸ ζητούμενον ἀποτέλεσμα:

14 + 27 = 24 + 21
25 + 20 = 15 + 26
19 + 22 = 29 + 16
28 + 17 = 13 + 23

Τοιοῦτοτρόπως προσθέτοντες τοὺς ἀριθμοὺς κατὰ 25 διαφορετικῶν τρόπων, θὰ ὀρίσκητε πάντα ὡς ἀποτέλεσμα: 86.
Ίδου τώρα ποῖοι εἶναι οἱ 25 τρόποι:

Εν πρώτῳ, ὀριζωντίως, διαγωνίως καὶ καθέτως, 10 διαφορὰ τρόποι.
Εἰνέα ἄλλους τρόπους θὰ ὄρητε προσθέτοντες τοὺς ἀριθμοὺς τῶν μικρῶν τετραγωνιδίων, ὡς:

14 + 27 + 25 + 20 = 86
25 + 24 + 17 + 18 = 86
19 + 19 + 26 + 16 = 86
19 + 18 + 16 + 23 = 86

Τοὺς δὲ ἐξ τελευταίους τρόπους, θὰ τοὺς ὄρητε προσθέτοντες τοὺς ἀκραίους ἀριθμοὺς τοῦ μαγικοῦ τετραγώνου, τοὺς εὐρισκόμενους ἀπέναντι ἀλλήλων, ὡς:

14 + 27 + 28 + 17 = 86
27 + 24 + 17 + 18 = 86
19 + 19 + 26 + 16 = 86
19 + 18 + 16 + 23 = 86

Υπάρχουν ἀκόμη ἄλλοι 25 τρόποι διά νὰ ὀρίσκητε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα, αὐτοὺς ὅμως σᾶς ἀφίνομεν νὰ τοὺς ὄρητε σῆς οἱ ἴδιοι.

Υπὸ τὴν καταβλητικὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης ἤρξατο ὑπὸ τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν ἡ ἐπομενὴν κατασκευὴ καταφυγῶν κατὰ τὸν ἀπεριβλήσαν ἀπειλοπληθύνον κτηρίων καὶ ἰδία κατὰ τὸν ὅδον.

Ἐλλείπει ὁργανώσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ ἐπαρκῶν πυροσβεστικῶν μέσων, καταστράφησαν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀλόκληροι συνοικιαὶ καὶ ἐμπυρολήθησαν ἀποθήκαι μεγάλων ποσοτήτων βαμβακος ἑλίας δυσκαταμυμνίων.

Εἰς τὴν Ἀσπινίαν καὶ ἀνάλογον συνέβη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἦδη ὅμως, λόγω τῶν ἐξωτερικῶν μέτρων ἐνεργῶν καὶ Παθητικῆς Ἀεραμύντης, ἄτινα ἐν τῷ μεταξύ ἐληφθῶσαν ὑπὸ τὴν ἐμπλοκήν, αἱ ἀπώλειαι ἔχουν μειωθῇ κατὰ πολὺ. Ἐν τῶν ληφθέντων μέτρων Παθητικῆς Ἀεραμύντης καὶ εἰς μεγάλῃ μάλιστα κλίμακα εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ μὴ χρησίμου πληθυσμοῦ ἐκ τῶν θυμωδῶν ἐκτετασμένων μεγάλων κατοικημένων κέντρων.

Καὶ ἐν τούτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ πόλεμοι οὕτοι δὲ ἐπαρουσιάζουν τὸν ἐνέργειαν ἐν δὴν αὐτοῦ τῇ ἐκτάσει, ὅσοις πράγματι δὲ παρουσιάζονται εἰς τὴν δημοσυνημένην ἐκ τῆς ἐκρήξεως αὐτῆς.

Τοιαῖον δὲ καὶ ὁμοίον σπινθὲρ θέλει γίνῃ χρῆσις καὶ μετὰ σὺγχων ὁλοῦς ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ Ο ΑΠΟ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΧΘΡΟΣ

Ἀρθρον τοῦ στρατηγοῦ Α. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐπιθεωρητοῦ ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης

Κατόπιν τῆς ἐνέργειας τῆς 5ης σειράς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου Παθητικῆς Ἀεραμύντης καὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἀρθροῦ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Κ. εἰς τὴν «Βραδυνήν» «Ἀμυνα Πληθυσμοῦ», ἡ «Βραδυνή», ἐν τῇ ἀετιπαλῇ προσπάθειᾳ τῆς, ὅπως συντελέσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, περὶ τῶν ἐκ τοῦ αἵματος κινδύνων καὶ τῶν μέτρων προστασίας του, ἀπετάθη καὶ πρὸς ἐμὲ ἵνα, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς Ἀνωτέρου Διοικητοῦ τῆς Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας, ἐκθέσω τὴν ἐπὶ τοῦ συσχετισμοῦ τούτου ζητήματος γνώμην μου.

Καὶ πρῶτον δεδιώγα νὰ δηλώσω ὅτι συμφωνοῦ ἀπολύτως μετὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. δημοσιευόμενα καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ πολλοῦ κόσμου ἐπὶ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ζητήματος. Δυστυχῶς παρὰ τὴν προσπάθειαν τὴν ὅποian κατέβαλε καὶ καταβάλλει ἀπὸ διετίας σχεδὸν ἡ ὑπηρεσία ἡμῶν, διὰ διαλέξεων, δημοσιεύσεων, ἐντύπων, ὁδηγῶν, κ.λπ., δὲν κατέστη δυνατόν νὰ κινηθῇ ὁ λαὸς ὅσον δὲ ἔπρεπε, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ ζῆτου καὶ ἐπὶ αὐτῶν τούτου ζητήματος, τῆς κατὰ τὸ ἐνεργὲς κινδύνου προστασίας του.

Θὰ ἔπρεπε, ὡς πρὸς ὁρῶς γράφεται εἰς τὸ ἀναφερθέν ἀρθρον, νὰ γίνοντο γυμνάσια μετὰ πραγματικὰ πυρὰ, διὰ ν' ἀποδειχθῇ πράγματι ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων πλῆθους ὅτι καὶ τὸν καταστραφῶν τὸ μέγεθος τοῦ ἐκπαιδευμένου λαοῦ, ἅλλα καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τούτων θὰ δεῖται ἡ νομὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατόπιν τῶν λαμβανόντων ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Ἀνατολῇ ἡρώων, νὰ εἶχεν ἥδη ἀπολύτως περὶ τοῦ σφοδρῶτος τούτου κινδύνου του καὶ νὰ εἰδέκουν μεγαλυτέραν προθυμίαν καὶ ἐνδιαφέρον, τῶσαν πρὸς ἀποκρίσιν τῶν ἀπαραίτητων γνώσεων, ὅσον καὶ διὰ τὴν λήψιν αὐτοῦ τοῦ ἐνδεβερμένον μέτρου ἀντιπροστασίας του.

Αἱ μεγάλα ἀπώλειαι τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Κινέζων εἰς Σαγκάιν, Νανκίν καὶ Ναντὰν ἐκ τῶν ἀπεριβλήσαν ὀφειλόμενα κατὰ πρῶτον θεώσιμος λόγον εἰς Ἑλληνικὴν Κρατικὴν ὁργανώσεως τῆς ἀεραμύντης, ἅλλα ὀφειλόμενα συγχρόνως καὶ εἰς τὴν παντελῇ Ἑλληνικὴν τὸν μέσον αὐτοπροστασίας οἷας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ ἰδίως εἰς τὴν πλήρῃ ἀγνοίαν παρὰ τούτου καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν στοιχειωδῶν κανόνων τηρήσεως στόσεως καὶ περὶ βαρύνσεως κατὰ τὴν διαρκείαν τῶν ἀετιπαλῶν. Οὕτως εἰς ὅ, χύνοντο, κατὰ τὴν ὄραν τῆς ἐκτέλεσεως αὐτῶν, μεγάλαι μᾶζαι ἀνθρώπων καὶ ἐν παντὶ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, σπεύδουσιν ὅπως ἐξέλθωσιν τὸν πόλεον, ὅπου καὶ ἀπεκλειάζονται ὑπὸ τῶν θραυσμάτων τῶν ἐκρηκτικῶν βομβῶν καὶ τῶν συντριμμάτων τῶν οὐρανῶν.

Υπὸ τὴν καταβλητικὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης ἤρξατο ὑπὸ τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν ἡ ἐπομενὴν κατασκευὴ καταφυγῶν κατὰ τὸν ἀπεριβλήσαν ἀπειλοπληθύνον κτηρίων καὶ ἰδία κατὰ τὸν ὅδον.

Ἐλλείπει ὁργανώσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ ἐπαρκῶν πυροσβεστικῶν μέσων, καταστράφησαν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀλόκληροι συνοικιαὶ καὶ ἐμπυρολήθησαν ἀποθήκαι μεγάλων ποσοτήτων βαμβακος ἑλίας δυσκαταμυμνίων.

Εἰς τὴν Ἀσπινίαν καὶ ἀνάλογον συνέβη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἦδη ὅμως, λόγω τῶν ἐξωτερικῶν μέτρων ἐνεργῶν καὶ Παθητικῆς Ἀεραμύντης, ἄτινα ἐν τῷ μεταξύ ἐληφθῶσαν ὑπὸ τὴν ἐμπλοκήν, αἱ ἀπώλειαι ἔχουν μειωθῇ κατὰ πολὺ. Ἐν τῶν ληφθέντων μέτρων Παθητικῆς Ἀεραμύντης καὶ εἰς μεγάλῃ μάλιστα κλίμακα εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ μὴ χρησίμου πληθυσμοῦ ἐκ τῶν θυμωδῶν ἐκτετασμένων μεγάλων κατοικημένων κέντρων.

Καὶ ἐν τούτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ πόλεμοι οὕτοι δὲ ἐπαρουσιάζουν τὸν ἐνέργειαν ἐν δὴν αὐτοῦ τῇ ἐκτάσει, ὅσοις πράγματι δὲ παρουσιάζονται εἰς τὴν δημοσυνημένην ἐκ τῆς ἐκρήξεως αὐτῆς.

Τοιαῖον δὲ καὶ ὁμοίον σπινθὲρ θέλει γίνῃ χρῆσις καὶ μετὰ σὺγχων ὁλοῦς ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κίνδυνος ἐν τῷ ἐμπροσθέντων βομβῶν ριπτομένων κατὰ κατοικημένων κέντρων, εἰ-

νὰ κατεστρατηγικῶς ὁλοῦς εἶναι αἱ ἐπικριτικῆς σημασίας, λόγω τοῦ ἐλαττωσιν ἀρθρῶν τούτων, δὲ δύναται νὰ μεταβῇ ἐν ἀεροπλάνων. Συμπεριφερόμενον διὰ τὸν ἐπιτιβεμένον εἶναι νὰ κῆρῃ χρῆσιν βομβῶν κατὰ τὸν 300 χιλιογρ. καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐπὶ κατασκευῶν κέντρων ἡ καὶ ἄλλων ἐπὶ παθῶν στόχων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ προκαλέσῃ σημαντικ

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΨΗΛΑ ΣΤ' ΑΣΤΕΡΙΑ

Ένα διήγημα του ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΝΤΩΝΓΚΕ

Όταν ήμουνα τσπανός απάνω στο Λουμπρόν, έβρινα έξω από τις πόλεις, χωρίς να βλέπω κανένα, μονάχα απάνω στο σκοτάδι, με το σκόλλο μου το λαμπρό και με τα πρόβατά μου. Από καρπό εις καρπόν, ο έρμητης του Μόν-νι-Λύρ, έπερνούσε από κει φγκώντας για δάναρη ή έβλεπε από μακριά κανέναν κορβουναίρη του Πεδεμούντου.

Αλλ' ήσαν άνθρωποι άφελείς, σιωπηλοί από τη μοναξιά, οι όποιοι δεν είχαν ποτέ άρεσι για κουβέντα και δεν ήξεραν τίποτε από όσα έλεγαντο κάτω στα χωριά και στις πόλεις. Γι' αυτό, ήμουν αληθινά εύχιστος όταν, κάθε δεκαπέντε μέρες, άκουα στον άνθηφοικό δρόμο τα κουβούνια του μουλαριού του κτηματός μας που μου έφερνε τις προμήθειες για τη δεκαπενθήμερία και έβλεπα να προβάλλει όλιγον κατ' όλιγον, πάνω από την πλαγιά, το ζυγνίον κεφάλι του μικρού υπηρέτου του κτηματός ή το κόκκινο μανδύλι της γριάς θείας Νοράντ.

Τους έδοξα και μου έλεγαν όλα τα νέα του χωριού από κάτω, τα θάφτιας, τους γάμους. 'Αλλ' έκείνοι που μ' ένδιεφε περισσότερο, ήσαν να μάθω τι γινότανε ή κόρη των άφεντικών μου, ή Στεφανίτσα, ή πιο άφαιρα κοπέλλα που υπήρχε εις απόστασι 10 χιλιομέτρων όλόυρα. Χωρίς να δείχνω πως μ' ένδιεφε ίδια τέρας, προσπαθούνα να μάθω εάν πήγαινε πολύ στα πανηγύρια, στις θείες έρες, και αν είχε πάντοτε πολλούς όρμους. 'Αν με ρωτήσετε τώρα τι μ' ένδιεφερα αυτά τα πράγματα έμένα, πτωχό τσπανόπουλο του βουνού, θα σας άπανθίσω ότι ήμουνα 20 χρονώ και ότι ή μικρούλα Στεφανίτσα ήταν το όμορφότερο πράγμα που είχα διή στον κόσμο.

Μία Κυριακή, που περίμενα τα τρώφιμα της δεκαπενθήμερίας, συνέθηκε να έρθουν πολύ άργα. Το πρωί έλεγαν: «Φταίει ή έκκλησία που άργεί». Έπειτα, κατά το μεσημέρι, έέσπεσε μία δυνατή άνεμος και έσκέφθηκα ότι ή μουλα δεν μπόρεσε να ξεκινήσει, γιατί οι δρόμοι θα είχαν πλημμυρίσει. 'Επι τέλους, κατά τις τρεις, ενώ ο ούρανός ήταν κατακάθαρος σαν να είχε πληθί και το βουνό έλαμπε απ' το νερό κι' από τον ήλιο, άκουσα, μεσ' στο νερό που έσταζε από τα φύλλα και το ξεχειλίσμα των αδαίων που είχαν φουσκώσει, τα κουβούνια του ζώου, χαρούμενα και ζορπάσαν τις καμπάνες του Πάσχα. Δεν άδωγούσε όμως τη μουλα ούτε ο μικρός ο Μιάρ, ούτε ή γριά ή θεία Νοράντ. Την άδηνόουσε... έξερτε ποίος... ή μικρή μου κυρία, ή ίδια, παιδιά μου! ή μικρή μου κυρία, που καθότανε όλόρθη άνάμεσα στα πανέρινα, κατακόκκινα από τον άέρα του βουνού, και φρέσκη-φρέσκη απ' τη θροσία της μπράς.

Ο μικρός ήταν άρρωστος και ή θεία Νοράντ είχε πάσι στα παιδιά της να έκουραστη. Η άφαιρα Στεφανίτσα μου είπε όλα αυτά καταβάνοντας από το ζώο και μαζί ότι έφρανε τόσο άργα, γιατί είχε χάσει το μονοπάτι. 'Αλλά ήταν τόσο περιποιημένη με τα κυριακάτικα της, με την κορδέλλα της με τα λουλούδια, τη λαμπρή της φούστα και τις δαντέλες της, όστε φανόταν περισσότερο πως είχε άρρησι σε κάποιο χορό, παρά πως είχε χάσει το δρόμο της μεσ' στα χιμά μούλασα. 'Οι το όρώσι πλάσια! Τα μάτια μου δεν έγύρουναν να την κυττάζου! Είνε άλλήθια ότι δεν την είχα ποτέ διή από τόσο κοντά.

Κάποτε τον χειμώνα, όταν τα κοπάδια ήσαν καταβάνοντας στα χαμηλά λιβάδια και έγυρνα το θρόσθι στο κτήμα για να φάω, περνούσε απ' τη μεγάλη αθούσα, γρήγορη, χωρίς ποτέ να μιλήσει στους υπηρέτας, πάντοτε στολισμένη και λιγάκι περφηνη... Και τώρα την είχα εκεί μπροστά μου, μόνο για μένα. Πώς αν μη χάσω το μουλά μου;

Όταν έβγαλε τις προμήθειες από το πανέρι ή Στεφανίτσα άρχισε να κυττάζει με περιέργεια όλόυρα της. Σηκώνοντας λυγικά τα πόδια, γύρνησε τη φουστάνι για να μνη το λαούρι, έμνησε στο μαντήρι, ζήτησε να διή που κοιούσε την γυναιά με τ' άχυρο και την προβάτα την μεγάλη μου κατά που κρεμάνονταν στον τοίχο, την άγλίστα μου, το τούφεκι μου με την τσακμακώτερη. 'Όλα αυτά την διεκοδούσαν.

Όστε έδοξ ζής, φτωχέ μου τσπανό; Πόσο θα άρνούσε να είσαι πάντοτε μοναχός! Τι κανείς; Τι άπέκτησε;... Έίχε άρει, να της άπατήσει... 'Εσένα, κυρία μου, και δεν θάταν ψέμμα. 'Αλλά

ή ταραχή μου ήταν τόσο μεγάλη που δεν έβρισκα ούτε μία λέξι να της πώ. Μου φαίνεται πως το καταλάβαινε και πως εύχαριστούσε, ή κακιά, να με στενοχωρή ή ακόμη περισσότερο με τα πειράγματά της.

—Και ή φιλενάδα σου, τσπανόπουλο, άνεβαίνει καμιά φορά να σε διή, θάνε θέβαιρα ή χρυσή ή κατωκούλα ή ή μάγισσα ή 'Εστερέλ, που τρέχει πάντοτε από κορφή σε κορφή...

—'Η ίδια, καθώς μου μιλούσε έμοιαζε σαν την μάγισσα την 'Εστερέλ, με το ά-

Και άναμα γρήγορα μία μεγάλη φωτιά για να στεγνώσει τα πόδια της και το φόρεμά της που είχε γίνει μούσκεμα από το νερό της Σόφρας. Έπειτα της έφερε γάλα, κεφαλοτύρι, έλλά ή καμμένη ή μικρή δεν είχε διάθεσι ούτε να ζεσταθί ούτε να φάη και καθώς έβλεπα τα χονδρά δάκρυα που έγέμιζαν τα μάτια της από έρχοντας να κλάψω κι' έγω.

Στο μεταξύ ή νύχτα είχε άπολώσει παντού. Οι κορυφές των βουνών μόλις ήσαν άκόμη πασπαλισμένες με χρυσή σκάνη από τον ήλιο και κάποια φωτεινή άχνη

ξαφνιάζεται, τρομάζει... Για τον λόγον αυτό ή μικρή μας κυρία έτρεμε όλοένα και σπγγόντανε έπάνω μου στον μικρότερο θόρυβο. Κάποτε μία φωνή που δεν έπαυσε τέλος, μελαγχολική, σηκώθηκε από τη λιμνούλα που φουφούριζε έκει κάτω και άνέθηκε ως έμια τρεμουλιαστή. Την ίδια στιγμή ένας άρρώστος διάττων άσπρη γλώστρισε έπάνω από τα κεφάλια μας προς την ίδια κατεύθυνσι, ως εάν το παρόπαντο που είχαμε άκούσει έφερνε μαζί του κι' ένα φως.

—Τι είναι; με ρώτησε ή Στεφανίτσα με χαμηλή φωνή.

—Μία μνηστή στον Παράδεισο, κυρία, άπηνήσια και σπαρκοκοπήθηκε. 'Εσταυρωκοπήθηκε και ασηή και έμεινε κατόπιν μία στιγμή με το κεφάλι ψηλά, πολύ συγκεντρωμένη. Έπειτα μου έιπε.

—Είνα λοιπόν αλήθεια, τσπανίε, πως είσαστε και λίγο μάγοι έσείς;

—Καθόλου, κυρία μου, αλλά έδοξ ζώμε πιο κοντά στ' άστερια και έξερουμε τι γίνεται στο άνω και στο άλλο πιο καλά από τους ανθρώπους του κάμπου.

Έκτότε πάντοτε ψηλά, με το κεφάλι άκουμπισμένο στο χέρι και τυλιγμένη μέσα στην προβάτα της, όσαν μικρός ούρανός θοοκός.

—Πόσα είναι! Καί τι όφρατα που είναι! Ποτέ δεν είδα τόσο πολλά!... Τα έξερεις όλα με τ' όνομά τους, τσπανίε;

—Βεβαίως, κυρία... Νά, άκριβώς πάνω από κεφάλι μας είναι στο μονοπάτι του 'Αγιού 'Ιακώβου (ο Γαλαζίας). Πηγαινει από την Γαλλία κατ' εθείαν στην 'Ισπανία. Το έγκρασε ή 'Ιακώβος της Γαλλίας για να δείξη τον δαίμονα στον γενναίον Καραμάγνον όταν πολέμοις τους Σαρρακηνούς. Πιο πέρα είναι το 'Αρμα των Ψυχών (ή Μεγάλη 'Αρκας) με τους τέσσερις λαμπρούς άδωνες της. Τα τρία άστερια μπροστά στην τά 'Τρία ζώα και το μικρό κοντά στο τρίτο είναι ο 'Αμοράς. Βλέπετε όλόυρα ασηή τη ροχή από άστερια που πέφτουν; Είναι οι ψυχές που το θεός δεν τις θέλει πια κοντά του.

Λίγο πιο κάτω είναι ή 'Σβάρια ή οι 'Τρεις Μάγοι (ο 'Όριον). Είναι το ρολόι μας για μάς έδοξ πάνω.

Μόνο κυττάζοντας τα έξω πως είναι περασμένα μεσάνυχτα τώρα. Λίγο πιο κάτω άκόμη, πάντα προς τον Νοτιά, λαμπρίζει ο 'Εάννης του Μιλάνου, το μεγαλύτερο άστέρι (ο Σίριος). 'Ακούστε τι λένε οι βοσκoi γι' αυτό το άστέρι. Λένε πως μία νύχτα ο 'Εάννης του Μιλάνου, ο 'Τρεις Μάγοι και ή 'Αρούλα ήσαν προσκολλημένοι στο γάμο ενός φιλικού τους άστεριού. 'Η 'Αρούλα πιο θιαστική, έφυγε, φαίνεται, πριν απ' τους άλλους και πήρε τον έπάνω δρόμο. Κυτάξτε έκει ψηλά, πέρα, στο θάθος του ούρανού. Οι 'Τρεις Μάγοι έκοιταν πιο κάτω και την έβθαιαν. Ο τεμπέλης όμως ή 'Εάννης του Μιλάνου που είχε έμνησει άργα, έμεινε πολύ πίσω και έλως φρενών, για να σταματήσει τον άδελό του έρριε την γκλίστα του. Γι' αυτό και οι 'Τρεις Μάγοι λέγονται και ή 'Εκλίτσα του Γάννη του Μιλάνου... Το άφαιότερο απ' όλα τ' άστερια, όμως, κυρία, είναι το δικό μας, το 'Αστέρι του θοοκού (ο Άδονερνός), που μάς φωτίζει το πρωί όταν φεύγουμε με τα ζώατα να και το θρόσθι όταν έπιστρέφουμε.

—Τι λές, τ' άτέρια; —Βεβαίως, κυρία.

Και καθώς προσπαθούσα να της εξηγήσω τι ήσαν αυτοί οι γάμοι, ασθάνθηκα κάτι άρροσο και πομπουλίο που άκούμπησε στον άίμο μου. 'Ηταν το κεφάλι της που είχε θωρήσει από τον άίμο κι' έγειρε άπάνω μου μ' ένα άφαιό τσαλάκωμα από κορδέλες, δαντέλες και κυματισμένα μαλλιά. Έμεινε έτοι, χωρίς να κουνήσει, άς τη στιγμή που τ' άστερία άρχισαν να σβήνουν στον ούρανό μπρος στο φως της μέρας που μεγάλωνε. Έγώ την κυττάζα που κοιτάζονταν ταρμύες λιγάκι στο θάθος που είνα μου, έχοντας όμως την ίερή προστάσι της καθάρις, σιωπηλής νύχτας, ή όποια μου έδωσε πάντοτε μόνον άγνές σκέψεις. Γύρω μας, τα άστερια έσυνέχισαν την σιωπηλή τους πορεία, ήρεμα σαν μεγάλα κοπάδια και στιγμής-στιγμής φανταζόμουν πως ένα απ' αυτά τ' άστερια, το πιο λεπτό, το πιο λαμπρό, είχε χάσει το δρόμο του και είχε έρρει ν' άκουμπήσει στον άίμο μου να κοιμηθί.

—'Αν περάσετε ποτέ νύχτα στο ύπαιθρο, έξερτε καλά ότι ενώ έμεις κοιμόμαστε, ένας κόσμος γεμάτος μυστήριο έμπναι να γίνη για έπιστροφή στο σπίτι, γιατί το γρήγορο μονοπάτι ή μικρή μου κυρία δεν θάερε να το θρί ποτέ μόνη της και έγω δεν μπορούσα ν' άφισα τα ζώατάνα. 'Η σκέμη πως ήταν άναγκασημένη να περάση τη νύχτα στο βουνό την στενοχωρούσε πολύ, και πιο πολύ, γιατί ή άνησούσανε οι δικoi της. Έγώ την καθήσχαζα όσο μπορούσα καλλιτερα:

—Νόν 'Ιούλιο οι νύχτες είναι μικρές, κυρία... Δεν άξίζει τον κόπο να στενοχωρηθής.

ΑΛΦΟΝΣ ΝΤΩΝΤΕ

Μετάφραση

Ρ. ΚΡΑΥΣ

● ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ●

Θεραπεία των ρυτίδων

Μερικές χρήσιμες συνταγές

Το μασάζ για την θεραπεία των ρυτίδων, πρέπει να γίνεται μόνον δι' όσον οι ρυτίδες του προσώπου είναι βαθείες. 'Αν δεν μπορείτε να υποβληθήτε στην εκτέλεση του μασαζό κι' αν ήθετε διεντα καταφέρνεται καλλίτερα να τ' άφαισετε για να μη επιδυνώσετε τις ρυτίδες σας.

Παρεία είναι μία γραμμή που άρχιζε απ' την γυναιά της κάτω αιγιάνος (δηλ. κάτω απ' τ' αυτί), άνεβαίνοντας δε περνα μπροστά απ' τ' αυτί, προχωρώντας περνα ένα δακτύλο κάτω απ' το μάτι, κατεβαίνοντας δε ύστερα πάλιν από την μύτη, σταματά στ' άνω χείλος, λύνεται στο τετράγωνο άς πούμε αυτό, γίνεται ως έξης το μασάζ: καθαρίζετε πρώτα καλά μ' ένα θαμβάκι θουτηγμένο σε σκόνη το χλιαρό νερό, αν έχετε δέρμα πολύ λευκό σε άραίο δε χαμογλιόνο αν έχετε δέρμα μελαγχρόνι ή σταραό την παρεία σας και μετά, άφου την σφουγγίζετε, άπλώνετε μαλακά την πομάδα σας πάνω, εκτός της μύτης. Μετά ληγ άρτι, ένα τέταρτο περίπου, άρμίζετε ένα μασάζ από μάγουλα με κυκλικές πάντοτε κι' έλαφρές κινήσεις με τα τρία δάκτυλα. 'Αν προσέχετε πολύ επιφανειακώς να γίνονται οι κινήσεις κι' όχι έθαιες για να την νύχτα, το δε πρωί την άφαιρείτε με λίγο χλιαρό νερό όποτε κάνετε και το έλαφρο μασάζ. Κάνει για όλα τα δέρματα.

Τώρα σας γράφω και συνταγές ειδικές για την κάθε ποιότητα ρυτιδωμένου δέρματος, οι όποιες χρησιμοποιούνται άκριβώς όπως και ή παραπάνω. Για όσες έχουν ρυτίδες και λιπαρό δέρμα συνιστά την κατωί:

Καθαρή γλυκερίνη 20 γρ.
Λουλιόν 15 »
'Ιχθυόκολλ 5 »
'Αποσταγμα Τατάνια 4 »
Μπον ντε Περου 4 »
'Αμυγνόν ντε ρί 4 »
Παίρνοντας λίγη απ' την άλοιφή αυτή σκεπάζετε κάθε βράδυ το ρυτιδωμένο μέρος του προσώπου και το άφαινετε όλη την νύχτα, το δε πρωί την άφαιρείτε με λίγο χλιαρό νερό όποτε κάνετε και το έλαφρο μασάζ. Κάνει για όλα τα δέρματα.

Τώρα σας γράφω και συνταγές ειδικές για την κάθε ποιότητα ρυτιδωμένου δέρματος, οι όποιες χρησιμοποιούνται άκριβώς όπως και ή παραπάνω. Για όσες έχουν ρυτίδες και λιπαρό δέρμα συνιστά την κατωί:

Αίον Σαλιουλικ (κόνις) 0,1 γρ.
Καρμπόν ντε ζέκ 10 »
Γκλυσερί ντε 'Αμυγνόν ντε μπλε 90 »
Κολώνια καθάρη 5 »
Όσες έχουν δέρμα έρηρο, πρέπει να χρησιμοποιούν την παρακάτω πομάδα: 'Ασπεταρτάρ ντε 'Αλουμεν 0,50 έκατ.

1.—Τα επιδιδύκουν οι ήθιοποι της επιθεωρήσεως.
2.—'Η πολυμυτιότερα των αισθήσεων (λείπει ή τελευταία συλλαφή).
3.—'ΗΜ—'Ασφαρικό μέσο που χρησιμοποιήσε ο Χριστός όταν εισήλθε στα 'Ιεροσόλυμα.
4.—'Αρπαικτικό όρνεο — Για τον καλλωπισμό του ένδιωφέροντος εξωμετρικά οι γυναίκες.
5.—Μέρος του πηδάλιου (καθαρό) — 'Η μιση Ρόδος.
6.—'Ησις του Σαρωνικού — Μικρά νήσος του Αιγαίου (Αίτ.) — Κτητική άνωμυμία (αίτ.).
7.—Προσποική άνωμυμία (αίτ. πλθ.) — 'Ο μισός κάλδς — Δύο δίμοια φωνήνα — 'Ορος της Κρήτης (Γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1.—'Οδηγεί τα πλοία.
2.—Τα ένολητικώτερα έντομα (αίτ. πλθ.).
3.—'Ενδοξος νήσις του Αιγαίου.
4.—Μία των άδωκεανήνων.
5.—Το ύπαιθρο.
6.—Γαλλικός όρος δηλωτικός της κομώπτης.
7.—'Η άρχη της πόλεως Τσασέ.
8.—Παιγνίδι της τράπουλας.
9.—'Ο σύζυγος της Ειδορίκης της μυθολογίας (Αίτ.).
10.—'Ο όμφαλός των 'Αθηνών.
11.—Προτήρημα.
12.—Μυθικός ήρωας της 'Αργοναυτικής έκστρατείας.
13.—Δύο σύμφωνοι — 'Η μισή 'Εδέη.
14.—Την έγουν οι άποφασιστικοί άνδρες.
15.—Συνήθως λείπει από τις γυναικές.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΠΗΛΑΙΟΝ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΩΣ ΑΙ
ΑΥΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ
1) Τσπανόπουλο άπό τη λέξι κακός. 2) 'Αγέρας. 3) Αδύο διευθύνει το κορμί μας. 4) Πολλοί μαζί (γεν.).

Αποστολές:
Π. ΔΙΑΚΑΚΗΣ
Πειραιεύς
ΑΥΣΕΙΣ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ η
1) 'Ισαβέλλα — Μαδασκάρη — Σοβ.

Αίτ. 7) Σωκράτης — 'Ακροβάτης—Σφουρίκτρα. 8) 'Ιός — ΧΑΝ. 9) Αδύονος — 'Ασφαρικό. 10) 'Ες — Νύν — Σοφία. Κώ — Περλ — 'Ιον — Αίτ. 12) Ος — Άρφη — Κώνος — Νά — Τύπον — Πάς — Ρό. 13) Σειρήνιον — Σά — Σώ — Σεβασμ.

Όμησης — 'Αρτος. 22) Φέσι — Νευρολόγος. 24) 'Υς. 24) 'Εμά — Ραμί — Πάσχα — 'Αφί. 25) Μυθίνα — Φλόρος. 26) Κίον — Σμιθ. 27) Μί — Λάσο. 28) Ραά — Ρόδον. 29) Τράπεζα — Αίμος — Σάβαντα.

Και όλίγη μαγειρική

Τα γλυκά σας

Νεράντζια γλυκά

Παίρνουμε νεράντζια μεγάλα και τρυφερά, τα σκουπίζουμε με θρεμμένη πετσέτα και τα ζύνουμε με μία μικρή έστραγια να θγάλομε το άπέσω φλούδι. Κατόπιν τα ρίχνουμε σε κρύο νερό. 'Υστερα χαράζουμε τα νεράντζια μ' ένα μαχαίρακι, φέτες-φέτες, το φλούδι δηλαδή, το άποιο έχειρίσουμε από το άλλο σώμα. Τότε παίρνουμε μία-μιά φέτα, την τυλίγουμε κυλινδρικά (θάζουμε προς τα μέσα το λευκό μέρος) και άφου τις γυρίσουμε τις κάνομε ένα είδος κομπολίδι με θελόνα και κλωστή. Τα ζυγίζουμε για να έξερουμε πόση ζάχαρη θα θάλομε (ή αναλογία είναι 300 δράμια φλούδες σε μία κατ' έζα).

Ό ντισιτέ ντ' άμαίελις 10 γρ.
θιρτζίνια 10 γρ.
Ό ντισιτέ ντ' 'Υντράσις 10 γρ.

Καυανέσις 10 »
Βαζελίν χολεστερυνέ εις 5% δά 100 »

Τέλος για όσες έχουν μέτριο δέρμα: Τανέν ά λ' έτέρ 1 γρ. 20
Τεντίρ ντε μαρόν ντ' 'Ινι 25 σταγόνες
Τεντίρ ντε μύρ 25 σταγόνες

Βαζελίν χολεστερυνέ 100 γραμμάρια
αναλόγως δι'

'Αρωμα κατά βούλησιν.

Έννοείται ότι αυτές οι συνταγές είναι μόνο για την θεραπεία των ρυτίδων και δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται και ως καλλυντικές, δηλ. πρό της πούδρας.

Στο έπόμενο θα σας δώσω και διάφορες συνταγές προσοπίδων καλλόνης (μάσκες) που τόσο πολύ διαφημίζονται τελευταίως από διάφορους μυστηριώδεις όνομασίας, και τις όποιες μπορείτε θαυμάσια να μεταχειρίσθε μόνες σας.

Έπειτα θάζουμε το ταψι στο φούρνο και το ψήνομε σε μέτρια φωτιά.

χαρή) και τα μισοθάζουμε με σκέτο νερό. Κατόπιν ζύνουμε το νερό, θάζουμε άλλο χλιαρό και θράζουμε τότε τα νεράντζια καλά.

Μετά το θράσιμο τα στραγγίζουμε, τα σκουπίζουμε με μία καθαρή πετσέτα, τα θάζουμε από την κλωστή και έτοιμάζουμε το σιρόπι. Βάζουμε δηλαδή στη φωτιά μία κασαρόλα, ρίχνουμε τη ζάχαρη με νερό (μία όκα ζάχαρη, 150 δράμια νερό) και όταν θράση λίγο τότε ρίχνουμε τα νεράντζια μέσα 3-4 λεπτά. Κατόπιν θάζουμε την κασαρόλα από τη φωτιά και την άφινουμε με τα νεράντζια μέσα 10-12 ώρες. Έπειτα θάζουμε από την κασαρόλα τα νεράντζια με μία τρυπήτη κουτάλα και θάζουμε το σιρόπι στη φωτιά να δέση καλά. Τότε ρίχνουμε μέσα τα νεράντζια να θράσουν μαζί με το σιρόπι 4-5 λεπτά. Όταν γίνη αυτό κατεβάζουμε την κασαρόλα από τη φωτιά και θάζουμε το γλυκό δε κοεδές όταν πια κρυώσει, γιατί αν δεν κρυώσει κινδυνεύουν να σπάσουν τα θάζα.

Τούρτα γεμιστή με γλυκό

Δ ό σ ε ι ς: 50 δράμια βούτυρο, 100 δράμια ζάχαρη, 100 δράμια άλεύρι, 3 αυγά και άνάλογο γλυκό του κουταλιού.

Ε κ τ έ σ ε ι ς: Βάζουμε το βούτυρο σε μία λεκανία και το δουλεύουμε με το χέρι ως στου άσπρη (σχεδόν 20 λεπτά). Κατόπιν προσθέτουμε τη ζάχαρη και έξακολουθούμε να δουλεύουμε με το χέρι όποτε προσβόουμε το άλεύρι. Δουλεύουμε ακόμα λίγο το δλο μίγμα και στο τέλος θάζουμε και τα 3 αυγά, κυτυπημένα προηγούμενος σε ένα πιάτο.

Όταν όλα τα δικά αυτά γίνουν με μάζα, παίρνουμε τη μιση ζύμη και την θάζουμε σε ένα άνάλογο θανυρομένο ταψί. Σκεπάζουμε την επιφάνεια της με έτι γλυκό του κουταλιού θέλομε, έπάνω δε σ' αυτό άπλώνουμε την άλλη μιση ζύμη. Έπειτα θάζουμε το ταψι στο φούρνο και το ψήνομε σε μέτρια φωτιά.

Σκορδάτο φαύρνου

Η όνομασία αυτή δεν λέγει τίποτα το σφές και συνεπώς πρέπει να πούμε ότι πρόκειται για σηκατάκια άρνιασά όπο φούρνο με σκόρδο κτλ. 'Ημπαρσά δωμα να γίνη και από σηκατάκια μισοαρού ή χοιρινού, πάντως από τρυφερά σηκατάκια και όχι βωδινα.

Κάθονται τα σηκατάκια φέτες μικρές, 8-πας για τηγνάσιμα. 'Ετοιμάζου έπίσης—για μιση όκα σηκατάκια— ως μία γούφτα κρεμμυδι ψιλό, 7-8 δοντία σκόρδου, ένα μίστο μαιντανό και άνηθο και τ' άνακατεύουμε όλα μαζί. Ρίχνουν και μερικές ντομάτες κομμένες και αυτές μικρά-μικρά κομματάκια.

Βάζουν πρώτα λίγα λάδι στον νταβή ή ταψι και σκορπούν μία στρώσι από τα κομμένα κρεμμυδιόσκόρδα και άπάνω σ' αυτά στρώνουν τις φέτες άς σηκατάκια, τα πασπαλίζουν με τα υπόλοιπα κρεμμυδιόσκόρδα και σκορπούν απ' έπάνω τις κομμένες ντομάτες. Ρίχνουν και άλατο-πιπέρο άρκετό και μπόλικο λάδι. Ψήνουν τα δε σε δυνατό φούρνο για να μη τα θράση τα σηκατάκια. Όσοι θέλουν ήμπαρσά να θάλουν αντί λάδι βούτυρο. Πρέπει δε να φαγοθί πολύ ζεστό το φαγητό, γιατί όταν κρυώσει γίνονται σκληρά τα σηκατάκια.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

όπευθύνων συμφώνως τω Νόμω

Υπεύθυνος συντάκτης:
ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
Συμπίδων Τρικούφι 34
Διευθυντής τυπογραφείου:
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. ΚΑΤΣΑΝΗΣ
Δαμάρεως άριθ. 4

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

Θά έβητε πραγματικώς μοντέρνα και θήνα εις το 'Ωρολογιοποιόν Μάνου Βασιλείαδου Σταδίου 4 'Αροάκη 2 (παρταλέυρος καταστήματος Πολίτων).

